

SZÉLESKÖRŰ MEGTÉVESZTÉS

A pszichiátria romlott ipara

Jelentés és ajánlások a mentális
egészségügyi monopólium
bűncselekményeivel kapcsolatban

Kiadja az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért
Alapítva 1969-ben

FONTOS FIGYELMEZTETÉS

Az olvasónak

A pszichiátriai szakma azt állítja, hogy ők az egyedüli döntéshozók és szakértők a mentális egészségügy területén, valamint az elme „megbetegedéseinek” kérdésében. A tények azonban egészen mást mutatnak:

1. A PSZICHIÁTRIAI „ZAVAROK” NEM ORVOSI

BETEGSÉGEK. Az orvostudományban szigorú kritériumai vannak annak, hogy milyen állapotot lehet betegségnek nevezni: a tünetek egy előre meghatározható csoportja, valamint a tünetek okai vagy azok fiziológiai-ajáról (működéséről) alkotott megértés bizonyított és megalapozott kell, hogy legyen. A hidegrázás és a láz: ezek tünetek. A malária és a tüdőgyulladás: ezek betegségek. A betegségek létezését objektív bizonyítékok és fizikai vizsgálatok bizonyítják. Azonban soha egyetlen mentális „betegségről” sem bizonyították be orvosi szempontból, hogy létezik.

2. A PSZICHIÁTEREK KIZÁRÓLAG MENTÁLIS „ZAVAROKKAL” FOGLALKOZNAK, NEM BIZONYÍTOTT BETEGSÉGEKKEL.

Míg a testi orvoslás fő áramlata betegségeket kezel, a pszichiátria csak „zavarokkal” tud foglalkozni. Az okok vagy a fiziológiai elváltozások ismeretének hiányában a tünetek ilyen vagy olyan együttesét, amelyet sok különböző páciensen meg lehet figyelni, *zavarnak vagy szindrómának* hívják. A Harvard Egyetem pszichiátere, Joseph Glenmullen azt mondja, hogy a pszichiátriában „minden diagnózis pusztán a szindrómák [vagy zavarok] leírásából áll; a tünetek olyan csoportjait írják le, amelyekről azt feltételezik, hogy kapcsolatban állnak egymással, de ezzel nem betegségeket azonosítanak”. Ahogy Dr. Thomas Szasz, a pszichiátria nyugalmazott professzora fogalmaz: „Nincs semmilyen vér- vagy egyéb laboratóriumi teszt, amely bizonyítaná egy mentális betegség meglétét vagy hiányát, szemben a legtöbb testi betegséggel.”

3. A PSZICHIÁTRIA SOHA NEM ÁLLAPÍTOTTA MEG EGYETLEN „MENTÁLIS ZAVAR” OKÁT SEM. A vezető pszichiátriai testületek, mint a Pszichiátriai Világszövetség vagy az amerikai Mentális Egészségügyi Intézet maguk is elismerik, hogy a pszichiáterek nem

tudják, hogy mi az oka vagy mi a gyógymódja bármelyik mentális zavarnak, vagy hogy a pszichiátriai „kezelések” pontosan mit tesznek a páciensekkel. Csak különféle elméleteik és egymásnak is ellentmondó véleményeik vannak a diagnózisokról és módszerekről, ezeknek azonban nincs semmiféle tudományos alapja. Ahogy a Pszichiátriai Világszövetség egyik korábbi elnöke megállapította: „Az az idő, amikor a pszichiáterek úgy gondolták, hogy meg tudják gyógyítani a mentálisan beteg embereket, elmúlt. A jövőben a mentális betegeknek meg kell tanulniuk együtt élni a betegségükkel.”

4. AZ AZ ELMÉLET, HOGY A MENTÁLIS ZAVAROKAT AZ AGY „KÉMIAI EGYENSÚLYZAVAR” OKOZZA, EGY TUDOMÁNYOSAN NEM MEGALAPOZOTT VÉLEMÉNY, NEM TÉNY.

Az egyik uralkodó pszichiátriai elmélet (ami a pszichotróp gyógyszerek gyártását és forgalmazását megalapozta) az, hogy a mentális zavarokat valamilyen agyi kémiai egyensúlyzavar okozza. A többi hasonló elmélethez hasonlóan ennek sincs biológiai vagy egyéb tudományos bizonyítéka. Egy jelentős, orvosokból és biokémiai szakértőkből álló csoport képviselője, Elliot Valenstein, Ph.D., *Az agy hibáztatása* (Blaming the Brain) című könyv szerzője megállapítja: „Nincsenek tesztek annak kimutatására, hogy milyen egy élő személy agyának kémiai állapota.”

5. NEM AZ AGY A VALÓDI OKA AZ ÉLET

PROBLÉMÁINAK. Az emberek természetesen átélnek különféle problémákat és nehéz időszakokat életük során, amelyek okozhatnak mentális nehézségeket, akár súlyosakat is. De ezeket a nehézségeket úgy beállítani, hogy azokat gyógyíthatatlan „agy elváltozások” okozzák, amelyekkel nem lehet mást tenni, mint veszélyes gyógyszereket szedni rá, nemcsak tisztességtelen, hanem ártalmas és gyakran halálos kimenetelű is. Ezek a „gyógyszerek” gyakran erősebbek, mint egy narkotikum, és képesek erőszakos rohamokat vagy öngyilkosságot előidézni. Elkendőzik a probléma valódi okát, aláássák az egyén saját erejét, és megtagadják tőle a valódi gyógyulás esélyét, ezáltal a jövő reményét.

SZÉLESKÖRŰ MEGTÉVESZTÉS

A pszichiátria romlott ipara

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés:
Bűncselekmények
napjaink mentális egészségügyében.....2

Első fejezet:
Mentális egészségügy: a nagy üzlet5

Második fejezet:
Fortélyos pszichiátriai csalások9

Harmadik fejezet:
Szexuális visszaélések a páciensekkel13

Negyedik fejezet:
„Betegségek” kitalálása – tömeges átverés19

Ötödik fejezet:
Mi a teendő?23

Ajánlások24

A Nemzetközi Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért25

BEVEZETÉS

Bűncselekmények napjaink mentális egészségügyében

A pszichiáterek és pszichológusok évtizedeken keresztül monopóliumra tartottak igényt a mentális egészségügy területén. A kormányok és a magán egészségbiztosítási cégek minden évben dollármilliárdokat biztosítottak nekik a „mentális betegségek” kezelésére, hogy azután olyan követelésekkel nézzenek szembe, amelyek még több támogatást kívántak meg az állítólag örökké romló mentális egészség javítására. Nincs más terület, amely megengethetné magának, hogy következetes kudarcai ellenére újabb és újabb támogatásért folyamodjon.

De ezeknek a támogatásoknak és biztosítási visszatérítéseknek a jelentős része a pénzügyi csalásoknak köszönhetően egyszerűen eltűnt. Ez olyan nemzetközi probléma, amely a becslések szerint évente több mint százmilliárd dollárra rúg.¹

■ Az Egyesült Államok mintegy 100 milliárd dollárt (81,5 milliárd euró) veszít évente az egészségügyi csalásokon.² Ebből hozzávetőleg 40 milliárd (32,6 milliárd euró) a mentális egészségügy területén elkövetett csalásoknak köszönhető.

■ Az Egyesült Államokban az egyik legnagyobb egészségügyi csalási per a mentális egészségügyhöz kapcsolódik, noha az egészségügyön belül ez a legkisebb szektor.

■ Az Egyesült Államokban, elsősorban New Yorkban, a Medicaid és Medicare (egészségbiztosítók)

biztosítási csalásokról készült tanulmánya, amely az 1977 és 1995 közötti időszakot foglalja magában, kimutatta, hogy az összes orvosi terület közül a pszichiátriának van a legrovottabb múltja.³

■ Németország jelentése szerint durván 1 milliárd dollárt (807 millió euró) sikkasztanak évente.⁴

■ Ausztráliában a biztosítási csalások és a betegek túlkezelése minden évben az adófizetők 330 millió dollárjába (226 millió euró) kerül.⁵

■ A kanadai Ontarióban 2002 augusztusában Michael Bogart pszichoterapeutát 18 hónap börtönre ítélték, mert a kormány pénzéből mintegy 1 millió dollárt (815 993 euró) sikkasztott el. Ez volt a tartomány történetének legnagyobb orvosi csalása.⁶

Mark Schiller, az Amerikai Orvosok és Sebészek Társaságának elnöke 2003-ban azt állította:

„Gyakran láttam pszichiátereket, akik annak érdekében, hogy [biztosítási] visszatérítést kapjanak, olyan diagnózist állítottak fel a pácienseiknél, ami egyáltalán nem volt igazolható.”⁷

Mindazonáltal, a pszichiátriai és pszichológiai tagsági szervezetek nem hoznak rendszabályokat ezekre a kihágásokra. Ehelyett, ahogy az Amerikai Pszichiátriai Társaság (The American Psychiatric Association = APA) korábbi elnöke, dr. Paul Fink azt arrogánsan kijelentette: „E társaságnak az a feladata, hogy védje a pszichiáterek pénzkereseti lehetőségeit.”⁸

„A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy számos mentális egészségügyi dolgozó követ el bűncselekményeket. A CCHR összeállított egy adatbázist www.psychcrime.org név alatt, amely azoknak a mentális egészségügyi dolgozóknak a nevét sorolja fel, akiket elítéltek és börtönbe zártak.”

— Jan Eastgate

A mentális egészségügy monopóliuma saját kudarcait illetően gyakorlatilag nulla számadási kötelezettséggel és nulla felelősséggel bír. Ez lehetővé tette a pszichiáterekek és pszichológusoknak, hogy sokkal többet kövessenek el, mint pusztán pénzügyi csalásokat. A lista, amely e „szakemberek” bűncselekményeit tartalmazza, a csalástól a droggal elkövetett bűntetteken, szexuális erőszakon, gyermek molesztáláson és testi sértésen át egész a gyilkosságig terjed.

A mentális kezelés első célja azoknak a személyeknek a terápiás gondozása és kezelése kell, hogy legyen, akik érzelmi zavartól szenvednek. Ez soha nem szolgálhatja az orvos anyagi vagy személyes nyereségét. A szenvedő emberek elkerülhetetlenül sérülékenyek és befolyásolhatóak. A megfelelő kezelés ezért a megbízhatóság és a tisztesség legmagasabb szintjét kívánja meg az orvostól.

A tapasztalat viszont azt mutatja, hogy számos mentális egészségügyi dolgozó követ el bűncselekményeket. A CCHR összeállított egy adatbázist www.psychcrime.org név alatt, amely azoknak a mentális egészségügyi dolgozóknak a nevét sorolja fel, akiket elítéltek és börtönbe zártak.

Mintegy válaszként a mentális egészségügyben elítélt dolgozók magas számára – akik még mindig e területen akarnak tevékenykedni –, a weboldal egyik elsődleges célja az, hogy figyelmeztesse az embereket e személyek rovott múltjára.

Bűnöző szándéknak vagy tettnek nincs helye a mentális egészség területén. A CCHR másokkal is együttműködik, hogy fenntartsa ezt a standardot.

A weboldal és a jelen kiadvány azzal a céllal nyújt közszolgálati tájékoztatást a törvényvégrehajtó hatóságok, az egészségügyi csalásokat kivizsgáló nyomozók, a nemzetközi bűnüldözési szervek, az orvosi és pszichológiai engedélyezési testületek és a nagyközönség számára,

hogy véget vethessünk a mentális egészségügyi rendszerben történő pszichiátriai bűncselekményeknek.

Tisztelettel:

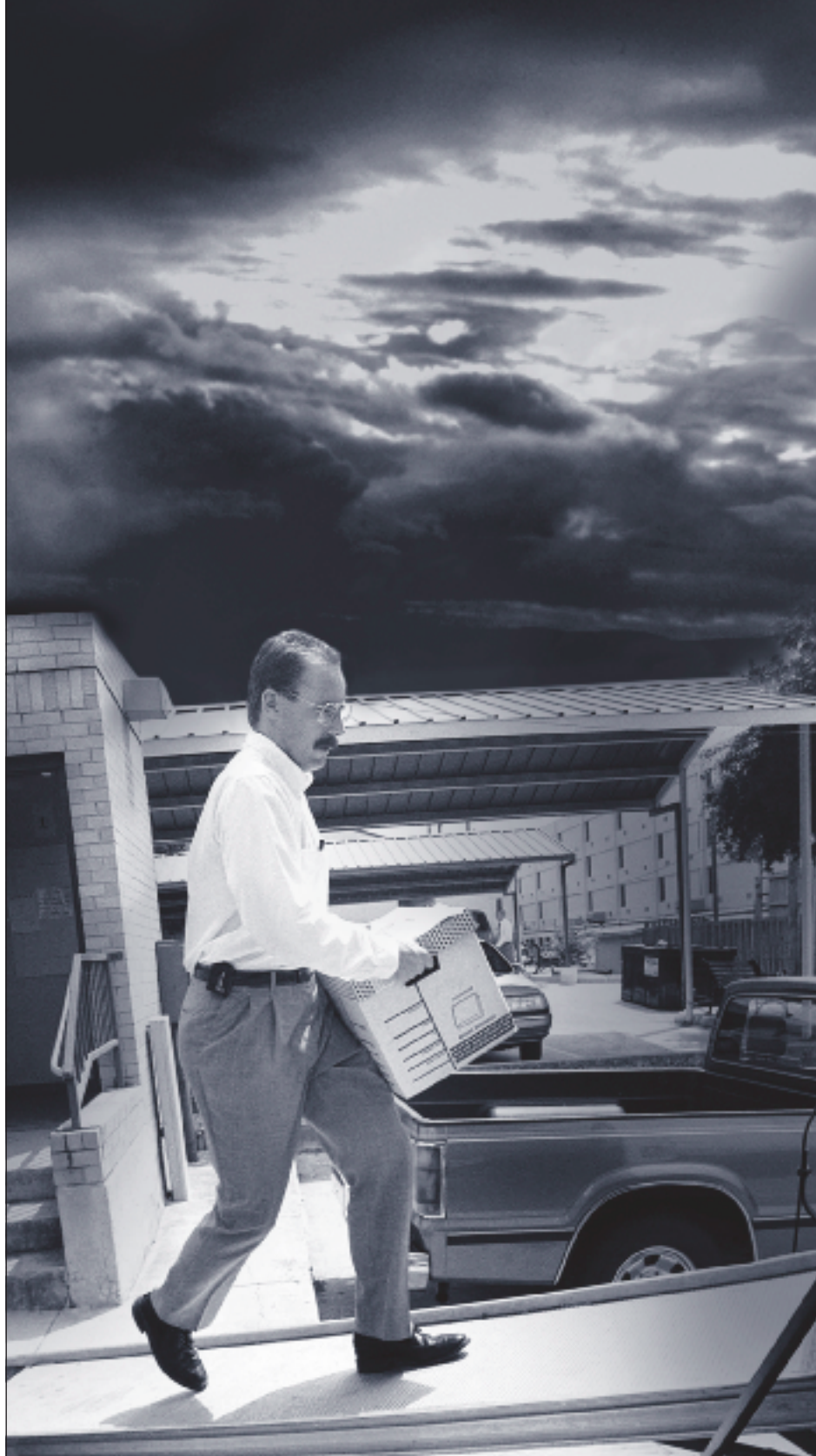
Jan Eastgate
elnök, Nemzetközi Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért

FONTOS TÉNYEK

1 Az amerikai egészségügyben történt csalások utáni egy évtizedes nyomozásokat és ítélelhozatalokat követően csak a pszichológusok és pszichiáterek nem reformálták meg a köreikben mindennapos csaló eljárásokat. 2004-ben a Védelmi Bűnügyi Kivizsgáló Szolgálat jelentette, hogy a pszichiátriai és pszichológiai szolgáltatásokban tovább növekedett a csalások száma.

2 Csalással kórházba szállított állampolgárokat addig tartottak bent, amíg biztosítási keretük ki nem merült. A pszichiátriai „diagnózist” gyakran megváltoztatták, hogy kimerítsék a biztosítási keretet.

3 A csalás általánosságban nemzetközi jelenségnek számít. Ausztrália például kiterjedt mentális egészségügyi csalásokról tett jelentést, amely magában foglalt olyan eseteket is, amikor a terapeuták, miután szexuális kapcsolatot létesítettek pácienseikkel, kiszámlázták ezt a biztosítók felé.

A pszichiátriai csalás mindenütt burjánzik a világon. Az Egyesült Államokban a kormányügynökségek, beleértve a Szövetségi Nyomozó Irodát (FBI) razziát tartottak pszichiátriai magánklinika láncokon, mint például a Országos Orvosi Vállalkozásokon (fent). A pszichiátriai csalások és visszaélések miatt a cégnek 740 millió dollár büntetést kellett fizetnie.

ELSŐ FEJEZET

Mentális egészségügy: a nagy üzlet

Dallasban (Texas) 1991. április 12-én két egyenruhás biztonsági őr egy járőr kocsi-val lehúzódtott a 14 éves Jeremy Harrel mellé, és a fiú akarata, illetve édesanyja tiltakozása ellenére elvitték egy magánkézben lévő pszichiátriai kórházba, amely az Amerikai Pszichiátriai Intézet fiókintézetének (PIA), az Országos Orvosi Vállalkozásoknak (NME) a tulajdonában volt. Egy pszichiáter, Dr. Mark Bowlan és egy gyámügyi képviselő – aki *soha* nem beszélt sem Jeremyvel, sem a szüleivel – kérényt nyújtott be a bírósághoz a fiú fogva tartására, azt állítva, hogy a gyerek „kábitószer-élvező”, és hogy a nagyszülei fizikailag bántalmazzák. Dr. Bowlan azt is állította, hogy Jeremy „lóg az iskolából, bukácsol a vizsgáin, erőszakos és agresszív.” Hozzátette még, hogy ha nem kezelik, akkor a fiú „tovább fog szenvedni a súlyos és abnormális mentális, érzelmi, illetve fizikai zavaroktól”, és állapota romlani fog.

Texas állam szenátora, Frank Tejeda közbenjárása kellett ahhoz, hogy Jeremyt szabadon engedjék, miután a szenátor felfedezte, hogy a fiú felvétele azokon a be nem bizonyított és hamis megjegyzéseken alapult, amelyeket Jeremy 12 éves öccse, Jason mondott.

Az alatt a hat nap alatt, amíg Jeremy a kórházban volt bezárva, gyógyszerelték – szülei engedélye nélkül –, és a szülőktől azt is megtagadták, hogy meglátogassák gyermeküket. A jókedvű fiúból ez alatt az idő alatt olyan valaki lett, aki csak kifejezéstelen arccal bámult maga elé, és

valósággal vonszolta magát. A család egészségbiztosítási számláját 11 000 dollárral (8 975 euró) terhelték meg a tisztességtelen kórházi „felvételért” és „kezelésért”.⁹

Az ügy futótűzként terjedt el Texas államban, és mindaddig példátlan, országos szintű kivizsgálásokat hozott a mentális egészségügyi csalások és visszaélések területén.

1992. április 28-án Pat Schroeder képviselő asszony, a Képviselőház Gyermek, Fiatalok és Családok Vizsgálóbizottságának elnöke élesen kifogásolta a felfedett „etikátlan és zavaros praktikákat”. A következőket mondta: „Serdülők,

„...Serdülők, gyerekek és szülők ezreit utalják kórházba olyan pszichiátriai kezelésekre, amelyekre nincs szükségük. [...] Pácienseket akaratauk ellenére addig tartják bent, amíg a biztosításuk tart... [és] bonuszt fizetnek a kórházi alkalmazottaknak, beleértve a pszichiátereket is, hogy feltöltsék a kórházi ágyakat.”

– Pat Schroeder, Amerikai Kongresszusi képviselő, 1992

gyerekek és szülők ezreit utalják kórházba olyan pszichiátriai kezelésekre, amelyekre nincs szükségük. [...] Pácienseket akaratauk ellenére addig tartják bent, amíg a biztosításuk tart... [és] bonuszt fizetnek a kórházi alkalmazottaknak, beleértve a pszichiátereket is, hogy feltöltsék a kórházi ágyakat. [...] Óriási üzlet” – tette hozzá.¹⁰

A Texas állambeli Mike Moncrief szenátor így nyilatkozott: „...felfedtünk néhányat a legrafináltabb,

legagyafúrta, legálmokabb, legerkölcstelenebb és legtörvénytelenebb mesterkedésekből, amelyeket a kórházi ágyak kihasználása érdekében alkalmaztak. [...] Ez nemcsak ésszerűtlen, hanem felháborító és tisztességtelen is.”¹¹

A pszichiátria kizsákmányoló és profitorientált praktikái végül az NME (Országos Orvosi Vállalkozások) 14 különböző szövetségi és állami kivizsgálását eredményezték. 1993. augusztus 26-án az FBI és más szövetségi ügynökségek megrohanták az intézményt, és ennek

eredményeként 740 millió dollárt (603 835 euró) kellett kifizetniük bírságokra és polgári követelésekre.¹²

Büntető feljelentések következtek pszichiáterek és kórházigazgatók ellen, és e feljelentések a mai napig tartanak. Az egyik ilyen ítéletnek az lett a végeredménye, hogy Robert Hadley Gross pszichiáter 2004. áprilisában megkezdte egy éves börtönbüntetését olyan szolgáltatások kiszámlázásáért, amely szolgáltatások valójában sohasem történtek meg, és amelyekért az 1990-es évek elején 860 000 dollárt (701 754 euró) fogadott el páciensek beutalásáért járó részesedéséért.

A botrány dominó effektusként söpört végig az Egyesült Államokon, és számos egyéb magánkézben levő, profitorientált kórháznak kellett milliókat visszafizetnie büntetésként és kiegyenlítésként. 2000-ben az Egyesült Államok Igazságügyi Minisztériuma csalás és visszaélések miatt kivizsgálta a Charter Behavioral Systems, Inc. nevű magán pszichiátriai kórházláncot. Még ebben az évben a cég beleegyezett, hogy 7 millió dollárt (5,7 millió eurót) fizet a kormánynak, hogy kiegyenlítsa a Medicare biztosítás és más szövetségi programok túlszámlázását.¹³

Svájcban, Ticinoban a rendőrség három magán pszichiátriai kórházat rohant le rajtaütésszerűen 1998-ban. Csalásért és okirat-hamisításért letartóztatta és vád alá helyezte dr. Renzo Realinit, a híres pszichiátert és intézménytulajdonost. A jegyzőkönyv szerint Realini 30 óras munkanapokat számolt el.¹⁴

Ausztrália is széleskörű mentális egészségügyi csalásokról tett jelentést, beleértve olyan számlákat is,

amelyeket pszichoterapeuták és pszichiáterek nyújtottak be a kormány Medicare biztosítója felé a páciensekkel töltött szexért.¹⁵ Egy pszichiáter 98 dollárt (80 euró) követelt a Medicare-től, mert mielőtt a hálószobájában szexuális aktusra került volna sor, a pszichiáter a hátsó kertben egy pokrócon hempergett körbe-körbe a páciensével.¹⁶

Oroszországban ma a pszichiáterek gátlástalan csalásokat követnek el, egész addig manipulálva a gyenge és tehetős pácienseket, amíg ezek az otthonuk és tulajdonuk feletti kontrollt át nem engedik nekik, és erről írásban nem nyilatkoznak.

2004-ben az Egyesült Államok Védelmi Minisztériumának Bűnügyi Kivizsgáló Szolgálat (DCIS) kiadott egy jelentést, amely a következőt állítja: „A Szolgálat a mentális egészségügyi szolgáltatások területén a csalások számának növekedését állapította meg, beleértve a kórházakat, klinikákat és privát praktizálókat egyaránt. Egy visszatekintés mind a közelmúltban befejeződött, mind a még folyamatban levő kivizsgálásokra azt sugallja, hogy a

Jeremy Harrelt (14) jogtalanul zárták intézetbe, gyógyszerelték, valamint szüleinek biztosítását 11 000 dollárral megtehették – a pszichiáter pusztán 12 éves öccsének hamis állításai alapján járt el.

A pszichiátria kizsákmányoló és profitorientált praktikái velejéig romlottak és világszerte a figyelem középpontjában állnak.

Svéd Orvosi Bizottság

Renzo Realini

SVÁJC:
A híres pszichiáter,
Renzo Realini csalással
és okirat hamisítással
vádolták, miután 30
órás munkanapokat
számlázott ki.

SVÉDORSZÁG: A Svéd Orvosi Bizottság (fent) irodája által kibocsátott jelentés alapján a pszichiáterek voltak felelősek a Bizottságnak bejelentett félrekezelések majdnem feléért és továbbították az ügyet az ügyészség felé.

pszichiátriai és pszichológiai szolgáltatások a visszaélések tekintetében főleg a következő területeken érhetők tetten: »fantom« pszichiátriai kezelések kiszámlázása, szükségtelenül hosszadalmas kórházi tartózkodás kiszámlázása benn fekvő pszichiátriai beteggondozásért, jutalék biztosítása orvosok számára, olyan pszichoterápiás órák nagymértékű megnövelése, amelyeket azért biztosítottak, hogy több ezer dollárt kapjanak túlfizetésként a kormánytól és magánbiztosítási programoktól.”¹⁷

A csalások része volt az is, hogy biztosítótársaságoknak olyan számlákat állítottak ki, amelyek terápiáról szóltak, holott a kliens börtönben volt; számlát állítottak ki elmeegészségügyi terápiáról, holott a beteg kómában volt, vagy napi „csoportterápiás” ülésekről, amelyek valójában abból álltak, hogy kávé és kenyér osztozottak, társalogtak, és zenét hallgattak.

Bűnözők sora

A mentális egészségügyi iparban történő bűntények nem szorítkoznak pusztán az anyagiakra. 1998 és 2004 között több, mint 800 elítélt pszichiáter, pszichológus és pszichoterapeuta felülvizsgálata felfedte, hogy az elítéltek 43%-a csalt, lopott és sikkasztott, 32%-ukat szexuális bűncselekményért

ítéltek el; 7%-ukat a páciensek ellen elkövetett testi sértésért és erőszakos cselekményért; 6%-ukat drogokkal elkövetett visszaéléseért és másik 6%-ukat emberölésért és gyilkosságért.

2002. júniusában az új-zélandi pszichiáter, a tekintélyes Otago Egyetem pszichológiai orvostudományi tanszékének korábbi vezetője, Colin Bouwer életfogytig tartó börtönbüntetést kapott, mert feleségét drogokkal lassan megmérgezte.¹⁸

2003. novemberében Ivan Zagainov cseh pszichiáter 13 év börtönbüntetésre ítélték egy 15 éves páciense megfojtásáért.¹⁹

1993. november 12-én Frederick Aptowitz pszichiáter beismerte bűnösségét a vádban, miszerint felkérte egy korábbi páciensét egy nővér, Terricita Clemons meggyilkolására, aki azelőtt neki dolgozott. Aptowitz e korábbi páciensnek 3000 dollárt (2,448 eurót) fizetett, hogy helyezzen dinamitot Clemons autója alá.²⁰

Az Egyesült Államokban a pszichiáterek 40%-át perlik be olyan műhiba miatt, amelyet munkájuk során követnek el. Ironikus, hogy míg a pszichiáterek és pszichológusok az elme és az emberi viselkedés szakértőjének kiáltják ki magukat, az orvosi területen közöttük a legmagasabb a drogokkal való visszaélés és öngyilkosság aránya.

„...felfedtünk néhányat a legrafináltabb, legagyafúrtaabb, legálnokabb, legerkölcstelenebb és legtörvénytelenebb mesterkedésekből, amelyeket a kórházi ágyak kihasználása érdekében alkalmaztak. [...] Ez nemcsak ésszerűtlen, hanem felháborító és tisztességtelen is.”

— Mike Moncrief, Texas állam szenátora, 1992

FONTOS TÉNYEK

1 Az Egyesült Államokban megszavazott mentális egészségügyi biztosítási rendszer következtében a csalások szintje várhatóan emelkedni fog.

2 A drogokkal való visszaélés és csalás gyakori a pszichiátria rendszerében.

3 A közösségi mentális egészségügyi központok nem takarítottak meg pénzt, ahogy ígérték, sőt, ellenkezőleg, a kormány költségei és a csalások erős mértékű növekedése következett be.

4 Japánban pszichiátriai intézetek munkatársai meghamisították a betegnyilvántartást, felduzzasztva a praktizáló orvosok és nővérek számát, így csikarva ki több pénzt a kormánytól.

Carl Lichtman New Jersey-i pszichológus beismerte bűnösségét 3,5 millió dollár értékű, soha meg nem történt terápiás ülések címén elkövetett 36 rendbeli biztosítási csalásban. 1996 májusában arra kötelezték, hogy 2,8 millió dollár kártérítést fizessen meg a biztosító cégeknek, és 200 000 dollárt az állami egészségbiztosítás részére.

MÁSODIK FEJEZET

A pszichiátriai csalások fortélyai

A mentális egészségügyi biztosítási rendszer, amelyet az Egyesült Államokban szövetségi és országos törvényhozási szinten is *elfogadtak*, továbbá a pszichiáterek azon szándéka, hogy „a szokásos testi kivizsgálások alkalmával a mentális betegségekkel kapcsolatban is szűrjenek minden gyereket és felnőttet”, növelni fogja a csalások gyakoriságát.²¹

A mentális egészségügyi csalásokról szólva Paul McDevitt, massachusettsi tanácsadó ezt mondta: „Ezeknek az embereknek egyáltalán nincs etikájuk. Ezek erkölcsi csődtömegek. Olyanok, mint azok a régi angliai sírablók, akik az orvosi iskolákat látták el tetemekkel.”²² Kivéve persze, hogy a pszichiáterek és pszichológusok esetében az emberek, akiket kizsákmányolnak, élő emberek.

Egy pszichiátriai csalásokról szóló cikkben 1997-ben Mark Schlein, a floridai

Medicaid biztosító igazgatója ezt állította: „Azt kellett látnunk, hogy a csalások mértékének csak a képzelet szab határt. Tisztességtelen mesterkedések egész tárházát fedeztük fel.”²³

Biztosítási csalások

■ 2002-ben egy pennsylvaniai mentális egészségügyi gondozó beleegyezett, hogy 7,8 millió dollárt (6,3 millió euró) fizessen az USA kormányának, hogy rendezze a vádakat, amelyek szerint hamis és tisztességtelen módon igényelt Medicare és Medicaid biztosítási összegeket.²⁴

■ 2000-ben a Tennessee állambeli pszichiátert, Jan A. Mayert három év börtönre ítélték, és közel 400 000 dollár (326,397 euró) megfizetésére kötelezték kárpótlásul azért a szerepért, amelyet hamis számlák kiállításában vállalt számos állami és magánbiztosító felé, beleértve 24 órás teljes idős munkaperiódusokat arra az időszakra, amikor Puerto Ricóban nyaralt.

■ 2000-ben a németországi Mainzban Otto Benkert pszichiátert a felfüggesztett próbaidő helyett 11 hónap börtönre ítélték, továbbá 176 171 dollár (143 754 euró)

büntetés megfizetésére, valamint 704 683 dollár (575 015 euró) kártérítésre kötelezték az egyetem felé, ahol a pszichiátria vezetékeként sikkasztott.

■ 1997-ben Brisbane-ben az ausztrál pszichiátert, Mary Jane Dittont bűnösnek találták abban, hogy a pácienseivel eltöltött konzultációs óráinak számát rendszeresen megduplázta, amikor a biztosító

felé benyújtotta az igényeit. Utasították, hogy fizessen vissza közel 35.000 dollárt (28.500 euró) és 2,5 év börtönbüntetésre ítélték.²⁵

■ 1994 és 1998 között botrány rázta meg Japánt azután, hogy felfedezték: pszichiátriai magánkórházak erőszakkal bezártak és törvénytelenül fogva tartottak pácienseket, orvosi jelentéseket hamisítottak, valamint megnövelték az orvosok és nővérek számát az intézményben, hogy több kormányzati juttatást kapjanak. A csalásért számos pszichiátert ítélték el és börtönöztek be.²⁶

DROGKERESKEDŐ:

a massachusetts-i Christopher Rowland pszichiátert függőséget okozó gyógyszerek kábítószer-élvezőknek történő felírásáért ítélték el. Egyikük az utolsó receptje felírását pár nappal követően heroin és nyugtató túladagolásban halt meg.

Christopher Rowland

Csalás a gyógyszerrel

A gyógyszerekkel való visszaélések és csalások szokványos esetek a pszichiátria rendszerében. Egy veterán kaliforniai egészségbiztosítási nyomozó szerint – és amint azt a következő példák is alátámasztják – a csalás felfedésének egyik legegyszerűbb módja, ha túlzott gyógyszer felírást keresünk a pszichiáterek között.

■ 2004 májusában David Roemer New York-i pszichiátert elítélték, miután beismerte bűnösségét, miszerint bűnrészes volt egy olyan gyógyszerfelírási akcióban, amely megkárosította

a kormány biztosítási rendszerét, és elárasztotta az utcákat dollármilliókat érő, gyors hozzáférést eredményező szerekkel, beleértve a Xanax nevű nyugtatót is. Roemer négy tettestársával dolgozott együtt, akik az utcáról és gyógyszeres kezelő központokból szereztek Medicaid-klienseket. A Roemer irodája felé vezető úton a tettestársak pénzt adtak ezeknek az embereknek, és megmondták nekik, milyen gyógyszereket kérjenek.

„Kevés dolog van, ami szánalmasabb egy tisztességtelen orvosnál, főleg ha az illető a rendelőjét drogkereskedésre használja.”

— Dennis Vacco, New York város legfőbb államügyésze (Priyakant S. Doshi pszichiáter elítélésekor), 1996

Majd Roemer „eladta” nekik a recepteket. Aztán elvitték őket a gyógyszerertárba, ahol a Medicaid keretére olcsóbban vásároltak. A tablettákat odaadták a tettestársaknak, akik eladták azokat a feketepiacon. Roemert 10 és fél év börtönre ítélték, és több, mint 340 000 dollárt (277 438 eurót) kellett fizetnie kártérítésként a Medicaid-program számára.²⁷

■ „Kevés dolog van, ami szánalmasabb egy tisztességtelen orvosnál, főleg ha az illető a rendelőjét drogkereskedésre használja”, mondta egy sajtókonferencián Dennis Vacco, New York város legfőbb államügyésze, amikor bejelentette Priyakant S. Doshi pszichiáter bűnössé nyilvánítását és elítélését. 1996-ban Doshit 7 és fél évi börtönbüntetésre ítélték, mert gyógyszereket válogatás nélkül osztogatott, miközben „szándékában sem állt eldönteni, hogy a betegeknek valóban szüksége van-e rájuk.”

■ Amikor a texasi Frank Dunn pszichiátert 1992 októberében orvosi drogok illegális terjesztéséért elítélték, a kerületi helyettes ügyész, Susan Patterson a következőket mondta a bíróságnak: „Dunn a legprofibb drogdealer [...], a piramis csúcsa.” Dunn „Dr. Érezd Jól Magad” néven volt ismert a drogokkal visszaélők között. 16 évi börtönbüntetésre és 10 000 dollár (8160 euró) bírság megfizetésére ítélték.

Közösségi mentális egészségügyi családok az Egyesült Államokban

2003-ban a pénzügyi ellenőrzések felfedték, hogy Kaliforniában a Kedreni Községi Mentális Egészségügyi Központ rossz célokra költött 1,4 millió dollárt (1,1 mil-

lió eurót), többek között Land Rover és Cadillac márkájú gépjárművek beszerzésére az elnökek, színházjegyre néhány alkalmazottnak, utazásokra Las Vegasba, New Orleansba, Georgiába, Washingtonba és Londonba.²⁸

1990-ben USA-ban az egyik kongresszusi bizottság kiadott egy jelentést, amelynek becslése szerint a közösségi mentális egészségügyi központok 40 és 100

1990-ben, az USA az egyik kongresszusi bizottsága kiadott egy jelentést, amelynek becslése szerint a közösségi mentális egészségügyi központok 40 és 100 millió dollár (32,6 – 81,5 millió euro) közötti összeget fordítottak más célra.

millió dollár közötti összeget fordítottak más célra (32,6 – 81,5 millió eurót). Több ilyen központ teniszpályát és uszodát építtetett a szövetségi építési juttatásokból, és egy esetben szövetségi munkatársi juttatást használtak fel egy úszómester alkalmazására.²⁹

A pénzalapok helytelen felhasználása a kongresszusi jelentés ellenére folytatódott. 1998 szeptemberében a Medicare kilenc államban 80 ilyen központot zárt be, beszüntetve az idősek és fogyatékosok ellátását, miután a kivizsgálók megállapították, hogy a biztosító a betegek után napi 600-700 dollárt (489-571 eurót) fizetett, holott ezek az emberek valódi gondozás helyett csak tv-t néztek és bingót játszottak.³⁰

TISZTESSÉGTELEN MESTERKEDÉSEK

Halott páciensek, kitalált értékelések

Egy wisconsini biztosítótársaság, a Blue Cross & Blue Shield United beszámolója szerint olyan sokféle biztosítási csalás létezik – amennyit „a bűnözői elme csak ki tud találni”.³¹ [Utólagos kiemeléssel]

Az alábbi rész egy találmányra összeállított lista azoknak a csalásoknak a skálájából, amelyeket pszichiáterek és pszichológusok követtek el:

- Kitalált pszichiátriai értékelések azzal a céllal, hogy kimeríthessék a páciens biztosítási keretét;
- Olyan terápiás számla kiállítása a biztosító felé, amelynek alanya már halott;
- „Hamis igénylések” – számlák olyan szolgáltatásokért, amelyeket soha nem nyújtottak senkinek;
- Olyan számla kiállítása a biztosító felé, amely egy páciens főzőiskolai óráiról és zenehallgatásáról szól;
- Számlák kiállítása 3 és 5 év közötti gyerekeken végzett marihuána-fogyasztás kezeléséről;
- A pszichiátriai kórház uszodájában tartott keresztelők kiszámlázása „pihenőterápia”-ként;
- A páciensek „ébresztőjének” kiszámlázása vizitként;
- A pácienssel eltöltött szex kiszámlázása a biztosítótársaságnak;
- Számlák színházjegyekről és tengerentúli utakról;
- Kormányzati jótékonyági alap elköltése az alkalmazottak társasági eseményeire.

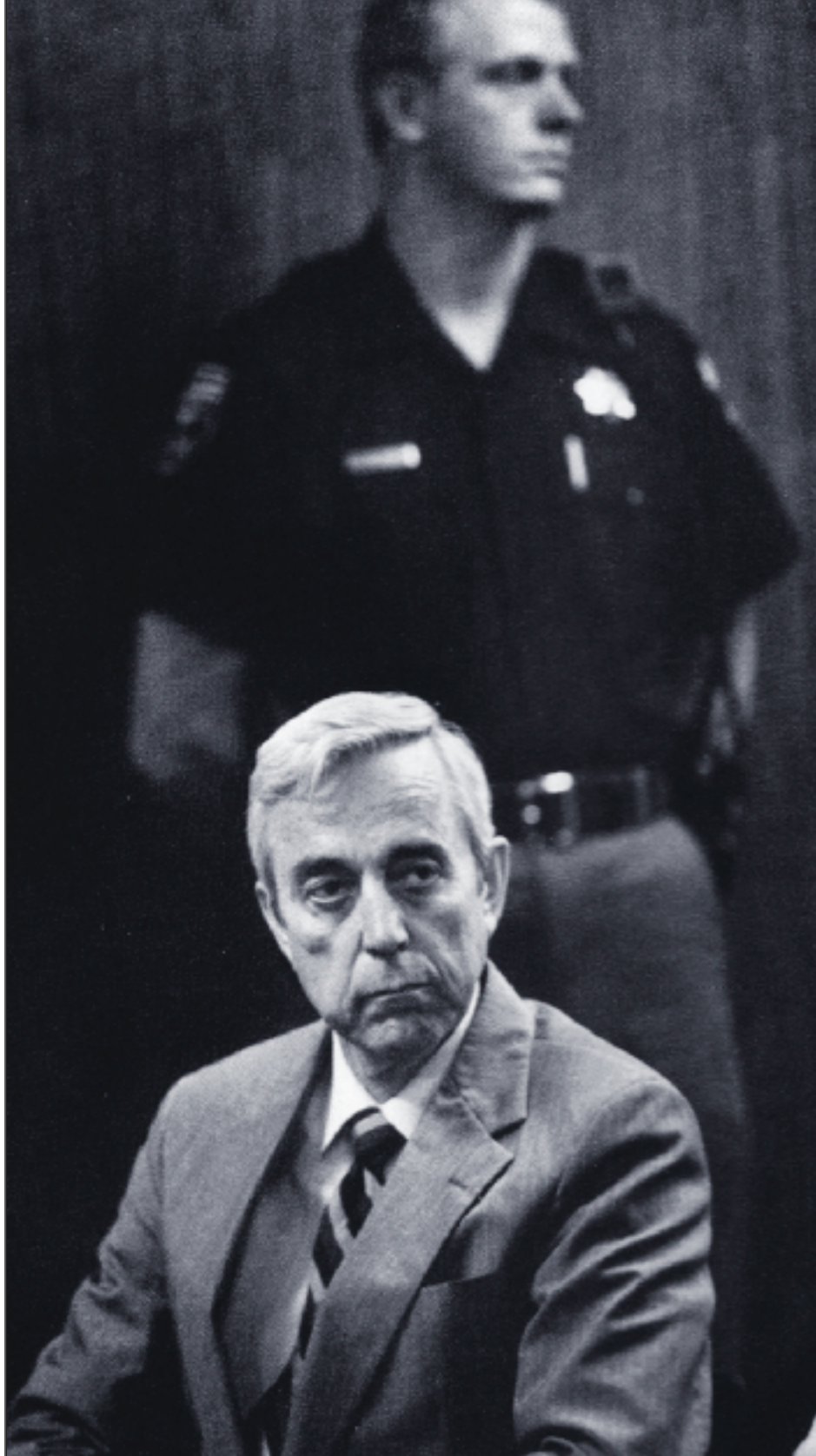
FONTOS TÉNYEK

I A különböző országokban készített tanulmányok felfedték, hogy a pszichiáterek és pszichológusok 10-25%-a beismeri, hogy szexuálisan molesztálta páciensét.

2 Németországból azt jelentették, hogy a regisztrált pszichológusok és pszichiáterek 50%-a orvosként elfogadhatatlan, mert *több* problémájuk van, mint betegeiknek.

3 Az úgynevezett etikai rendszert, amelyet a pszichiáterek használnak, általánosan támadják, mint gyenge és pontatlan dolgot.

4 Egy 1997-es, pszichiáterekről készült kanadai tanulmány felfedte, hogy abból a 10%-ból, aki beismerte szexuális viszonyát a betegével, 80% már nem először tette.

Markham Berry pszichiáter bűnösnek vallotta magát hat fiatal fiúval történt szexuális erőszakban, akiket segítségért küldtek hozzá. Az ügy törvényhatósági nyomozója szerint Berry már hosszú ideje folytatta törvénytelen cselekedeteit, és évtizedeken át rontott meg fiatalokat.

HARMADIK FEJEZET

Szexuális visszaélések a páciensekkel

A pszichiáterek és pszichológusok ritkán vélik úgy, hogy egy páciens megerőszakolása erőszaknak minősül. Inkább szépítően „szexuális kontaktusnak”, „szexuális kapcsolatnak” vagy „a határok átlépésének” nevezik azokat az eseteket, amikor valamelyikük – gyakran pszichiátriai szerek vagy elektrosokk-kezelés segítségével – szexuálisan ráerőszakolja magát egy betegre.

Számos országban végzett különböző tanulmányok azt mutatják, hogy a pszichiáterek és pszichológusok 10-25%-a beismerte páciensei szexuális kihasználását.³²

Egy 1997-es, pszichiáterekről készült kanadai tanulmány felfedte, hogy abból a 10%-ból, aki beismerte szexuális viszonyát a betegével, 80% már nem először tette. Közülük sokan alávetették magukat személyes analízisnek vagy pszichoterápiának – sikertelen erőfeszítésként arra, hogy rehabilitálják magukat.

Egy 1999-es brit tanulmány szerint, amely a pszichológusok körében létező terapeuta-páciens kapcsolatáról szólt, 25%-uk számolt be arról, hogy kezelt már olyan páciens, akinek korábban szexuális kapcsolata volt egy másik terapeutával.³³

Németországból azt jelentették, hogy a regisztrált pszichológusok és pszichiáterek 50%-a orvosként elfogadhatatlan, mert *több* problémájuk van, mint betegeiknek. Azoknak a pácienseknek az egyharmada, akik ezeknél a terapeutáknál kezelésen vettek részt, állítja, hogy mentálisan vagy szexuálisan kihasználták őket.³⁴

Míg a pszichiátriai nemi erőszakot az igazságszolgáltatás büntetheti, a legtöbb esetben a hivatásos regisztrációs

testületek úgy foglalkoznak a pszichiáterek és pszichológusok által elkövetett erőszakkal, mint „helytelen szakmai viselkedéssel”.

Ezek a testületek döntik el azt is, hogy milyen fegyelmezést kell használni. Ezt a logikát követve, ha egy vízvezeték-szerelő megerőszakol egy vásárlót, a sorsát a vízvezeték-szerelők társasága döntené el. Ez persze nem fordulhat elő, és épp ezért egyetlen hivatali testületnek sem lenne szabad törvénykezést gyakorolnia. Különösen, ha bizonyosodott, hogy ezek a testületek nem megbízhatóak.

Az úgynevezett pszichiátriai etikai rendszert általáno-

Míg a pszichiátriai nemi erőszakot az igazságszolgáltatás büntetheti, a legtöbb esetben a hivatásos regisztrációs testületek úgy foglalkoznak a pszichiáterek és pszichológusok által elkövetett erőszakkal, mint „helytelen szakmai viselkedéssel”. Az úgynevezett etikai rendszert, amelyet a pszichiáterek használnak, általánosan támadják, mint gyenge és pontatlan dolgot.

san támadják enyhésége és pontatlansága miatt. 1996-ban a Pszichiátriai Világszövetség (WPA) a következőt állította: „A pácienssel szemben tanúsított etikus viselkedés a pszichiáter egyéni felelősségtudatán alapul, és el tudja dönteni, mi helyes és helyénvaló viselkedés. Külső szabályok és behatások, pl. szakmai viselkedési kódexek, az etika tanulmányozása,

vagy a törvény által alkotott szabályozás önmagában *nem fogja garantálni az orvoslás etikus gyakorlását.*” [Utólagos kiemeléssel]

Vegyük például az ausztrál pszichiátert, Paul Stenberget, aki egy tornaterem fürdőjébe vitte betegét, és ott dörzsölgette a páciens melleit és vagináját, mondván, hogy ez a „terápia”. Már más pácienssel is volt szexuális kapcsolata, és azt ajánlotta a nőnek, hogy próbálja ki a heroint. 2000-ben Stenberg önként írta alá lemondását, és azt ígérte az orvosi testületnek, hogy soha seholy a világon nem fog újra praktizálni. A testület azt hitte, hogy ez a döntés „nagyobb védelmet ad a közönségnek”. De két éven belül Stenberg

James Harrington White

Kolathur Unni

Janis Steele

Robert Ferguson

Pszichiáterek egyre gyakrabban részesülnek büntetőjogi felelősségrevonásban a pácienseikkel kapcsolatos szexuális visszaélések folytán. Robert Ferguson pszichoterapeuta (balra alul) és Janis Steele (balra) voltak az elsők, akik ellen a coloradoi törvények alapján vádat emeltek. Steele és James Harrington White (felül) californiai pszichiáter is megőrzött pedofil, az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért vizsgálása alapján lettek bíróság elé állítva.

Németországból azt jelentették, hogy a regisztrált pszichológusoknak és pszichiátereknek 50%-a elfogadhatatlan praktizálásra, mert több problémájuk van, mint a betegeknek. Pácienseik egyharmada állítja, hogy mentálisan vagy szexuálisan kihasználták őket.

ismét molesztált szexuálisan olyan pácienseket, akikről még csak nem is feltételezték, hogy kezeli őket.

De amikor a bűnügyi igazságszolgáltatásban sor kerül eljárásra, a pszichiáterek és pszichológusok betegekkel szemben elkövetett szexuális zaklatásai igenis vádemelésben végződnek, és igazságot szolgáltatnak:

■ 2004 májusában az Egyesült Királyság-beli Michael Haslam három év börtönbüntetést kapott három nőbeteg ellen elkövetett erőszakos nemi közöszlészért, amelyet az 1980-as években az Országos Egészségügyi Szolgálat alkalmazottjaként követett el.³⁵

■ 2002. október 31-én a francia Jean-Pierre Tremel pszichoterapeutát 10 év börtönre ítélték, mert megerőszakolt és szexuálisan bántalmazott két fiatal páciens, akik a bíróság megállapítása szerint különösen sérülékenyek voltak. Az 52 éves Tremel azt állította, hogy „kezelése” „keleti hagyományon” alapult, amelynek keretében „öreg emberek vezetik be a lányokat a szexuális gyakorlatba”.³⁶

■ 2002. július 4-én Kolatur Unni, londoni pszichiátert 18 hónap börtönbüntetésre ítélték, mert egy hipnotikus ülés során szexuálisan letámadta egyik női páciensét. Unni múltjában más páciensek ellen elkövetett szexuális zaklatások is szerepeltek, és korábban Új-Zélandon hasonló incidensek miatt már törölték a nevét az orvosi nyilvántartásból.

■ 2004 februárjában a kanadai John Orpin fellebbezését visszautasították az őt érintő 1998-as ítélettel kapcsolatban, amelyet azért kapott, mert bizzarr hipnotikus ülések során testileg bántalmazta és szexuálisan zaklatta női pácienseit. Miközben ezek a nők drogok hatása alatt álltak, megerőszakolta őket, és szodómiát hajtott végre rajtuk. Néhányukat a falhoz láncolta, és szíjjal verte. Dr. Orpin azt mondta nekik, hogy a péniszze

„gyógyító vessző”, és hogy az anális nemi erőszak a „feltétlen szerelem” jele. Beismerte bűnösségét két nő elleni tettelegesség és szexuális erőszak bűntettében. Egy év felfüggesztett börtönbüntetést kapott, amelybe beleszámították a 13 hónap előzetes letartóztatásban töltött időt.

■ 1998. február 11-én William Cone, Missouri állambeli pszichiátert 133 év börtönbüntetésre ítélték két páciense szexuális és deviáns szexuális zaklatásáért. Cone azt mondta a két nőnek, hogy túl korán választották el őket a szüleiktől, és „újra-szülésítésre” van szükségük, és ennek része az is, hogy szexuális kapcsolatban kell állniuk vele. Meggyőzősképpen nagy mennyiségű pszichotróp szert adott nekik, amelytől drogfüggőkkel váltak. Cone azt állította, hogy „alkoholizmusban és szexuális függőségben” szenved, ez „annak az erkölcsi elmebetegségnek az egyik fajtája, amelyet az okozott, hogy megszállottan belefledkeztem a munkába, a hatalomba és a tökéletességbe...”

David Cosgrove,

Manapság több, mint 25 olyan rendelet létezik Ausztráliában, Németországban, Izraelben, Svédországban és az Egyesült Államokban, amely a mentális egészségügyben dolgozók által elkövetett szexuális bűntettek növekvő száma miatt született. A problémára általános érvényű megoldást kell találni.

helyettes főügyész így nyilatkozott a bíróságnak: „[Cone] egy ragadozó. ... Ezek az emberek gyógyításért fordultak hozzá, és ő bántalmazta őket. Soha nem láttam egyetlen vádlottat sem, aki ilyen sok fájdalmat és sérülést okozott volna ilyen sok embernek. Ennek a vádlottnak, és

mindenkinek, aki hozzá hasonló dolgokban sántikál, meg kell értenie az üzenetünket.”

Manapság több mint 25 olyan rendelet létezik Ausztráliában (Victoria), Németországban, Izraelben, Svédországban, az Egyesült Államokban és más országokban, amely a pszichiáterek, pszichológusok és pszichoterapeuták által elkövetett szexuális bűntettek növekvő száma miatt született.

Sok ezek közül elismeri, hogy a páciens „beleegyezése” nem védelem. Az elítélt pszichiátert akár 10 évig terjedő börtönbüntetéssel sújthatják minden incidensért.

Mototaka Yasuda

John Orpin

William Cone

Balra fent: egy Japán kórházat bezártak, amikor az ott történt emberi jogi sértéseket felfedték és a média elé tárták. Mototaka Yasuda, a pszichiátria vezetője menekül a média elől a tárgyalás előtt. Fent: John Orpin, volt kanadai pszichiátert női páciensek ellen hipnotikus terápia alatt elkövetett szexuális zaklatásért ítélték el. Balra: William Cone, missouri-i pszichiátert 133 év börtönbüntetésre ítélték két páciense ellen elkövetett szexuális erőszak miatt.

ÁRTATLANOK ELÁRULÁSA

Gyerekek kihasználása és megerőszkolása

A legaljasabb bűntények, amelyeket pszichiáterek és pszichológusok elkövetnek, azoknak a gyerekeknek a szexuális kihasználása, akiket gyakran bíróságok, gyermekvédő és családszolgálatok, és más kormányhivatalok adnak gondozásukba.

Amint azt 2001-ben egy egyesült államokbeli nemzeti tanulmány a terapeuta-kliens témában jelentette, húszból egy kliens, akit terapeuta szexuálisan kihasznál, kiskorú volt. A lány áldozatok kora 3 és 17 év között, a fiúké 7 és 16 között volt. Az átlagéletkor a lányoknál 7, a fiúknál pedig 12 volt.

■ 2002. július 24-én Bjarne Skovsager dán pszichológust (54), hat év börtönre ítélték számos komoly szexuális zaklatásért – beleértve a szodómiát és magamutogatást is – három fiú ellen, akik 7 és 11 év között voltak. Skovsagernek jóvátételt kellett fizetnie mindegyik fiúnak. Ítélethozatalkor a bíró a következőket mondta: „Bizalomra épülő kapcsolata volt a családokkal, amelyet Skovsagert rendszeresen és súlyosan kihasználta...”¹³⁸

■ 1997-ben az Oaklandi Kerületi Bíróság bírójá, Alice Gilbert megtagadta, hogy Julian Gordont óvadék ellenében szabadlábra helyezze. Elrendelte továbbá, hogy a pszichológusnak addig kell börtönben maradnia, amíg egy tizenéves fiú molesztálásáért és szodómiára kényszerítéséért szóló vád ellene függőben van. Gordon, akit egy vidéki

hagyatéki bíróság jelölt ki arra, hogy problematikus tizenévesekkel dolgozzon, 15 évet kapott. Gilbert bíró így nyilatkozott: „Nincs civilizáció, ha nem védjük meg a gyermekeinket.”

■ Paul Bridges pszichiátert 2000 augusztusában ítélték el két fiú bántalmazásáért – egyik 15, a másik 16 éves volt –, mindketten sérülékeny kis szökevények. 1996-ban a 15 éves fiú meglátogatta Bridges-et otthonában, ahol Bridges meztelenül lefotózta, majd erőszakosan közösült vele. Három évvel később, egy 16 éves fiú válaszolt egy apróhirdetésre, amelyet „fiú modelleket” kutatva Bridges adott fel, és őt is megerőszkolta. A rendőrség megállapította, hogy Bridges egy nemzetközi pedofil hálózat résztvevője volt.

■ Ugyanebben az évben, Robert Bruce Craft, egy georgiai pszichiáter, aki a külügyminisztérium Családi és Gyermekszolgálatára alkalmazottjaként meggyalázott és érzelmi-
leg zavart gyerekeket kezelt, 20 év börtönt kapott kiskorúak szexuális kizsákmányolásáért és gyermekek molesztálásáért. A helyettes körzeti főállamügyész Craft bűncselekményét „szándékos tettetnek” minősítette, „amely ellopja a gyerekek ártatlanságát”. „Húsz év nem lesz elég” – mondta a bírónak. „Ha minden napját hasznosan töltené el, az sem lenne elég. Ha 107 évig fog élni, mint a nagyanyám, remélem, mind a 107 évet a sitten fogja tölteni.”

„Bizalomra épülő kapcsolata volt a családokkal, amit rendszeresen és súlyosan kihasználta...”

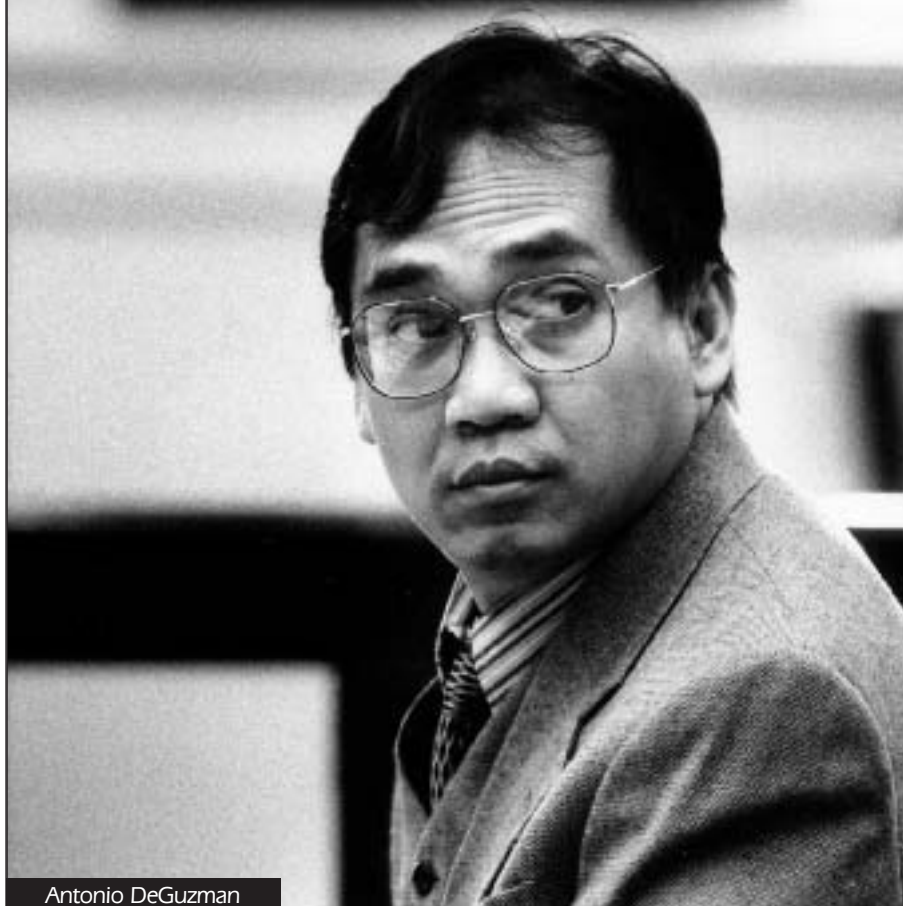
– A bíró szavai Bjarne Skovsager ítélethozatalakor.

Bjarne Skovsager

Donald Persson

Antonio DeGuzman

Alan J. Horowitz

Bert Potter

Fent: Antonio DeGuzmant, a massachusetts-i serdülők egyik pszichiáterét 15 év próbaidővel felfüggesztett, 3-4 évig terjedő börtönbüntetésre ítélték három fiatal fiú „délgetéséért”.

■ Antonio DeGuzmant, a massachusetts-i serdülők egyik pszichiáterét 15 év próbaidővel 3-4 évig terjedő börtönre ítélték három fiatal fiú „délgetéséért”. Az ügyész ezt mondta: „A fiatalok sérelmére elkövetett szexuális erőszak elég nagy baj, de amikor az elkövető fehér köpenyes orvos... akkor nagyon nehéz felfogni, hogy ő egy áruhába bújít ördög.”

■ Donald Persson, egy Utah-beli pszichológus önmagát „ekölcsösnek” titulálta, amikor 1993-ban 10 év börtönt kapott egy 12 éves kislány megerőszakolásáért. A bűncselekmény során összegyűlt bizonyítékok azt mutatták, hogy 1972 óta mintegy 16 lánnyal lehetett szexuális viszonya, közülük számos öt év alattival.³⁹

■ 1992-ben egy New York-i pszichiátert, Alan J. Horowitzot 10-20 évig terjedő börtönre ítélték, mert három 7 és 9 év közötti fiút kényszerített szodómiára, és egy 14 éves lányt szexuálisan kihasznált. Horowitz azzal védte magát, hogy ő egy „normál pedofil”. A rendőrségi kivizsgálás visszamenőleg a hatvanas évek végéig egy sor

páciens ellen elkövetett szexuális visszaélést talált, amikor is Horowitz egy olyan szervezetnek dolgozott, amely az elszegényedett belvárosi gyerekeket segítette.

■ Új-Zélandon egy pszichoterapeuta közösséget, amely Bill Rowntree pszichiáter és Bert Potter pszichiátriai ápoló révén kezdte meg működését, gyerekek szexuális zaklatása miatt vizsgáltak ki, ami „terápiás” tervük részét képezte. A kilencvenes évek elején 8 pszichoterapeutát és közösségi tagot ítélték el. Annak ellenére, hogy Potter több, mint 7 évet töltött börtönben gyerekek sérelmére elkövetett szexuális bűnei miatt – beleértve ebbe a saját gyermekein elkövetett nemi erőszakot is –, ő még mindig azt tartotta, hogy „az a szexualitás, amelyet a gyerek maga kezd el, és ha ezt megtartjuk az ő szintjükön, az nem káros”. Ebbe beletartozott egy 3 éves kislány orális szexben való részvétele férfiakkal, és egy 11 éves gyerek számára adott Extasy nevű drog is. Egy másik serdülő pedig ki volt jelölve, hogy szexuálisan Potter „kedvére tegyen”, mert azt állította, hogy a kislánynak érzelmi elzáródása van.⁴⁰

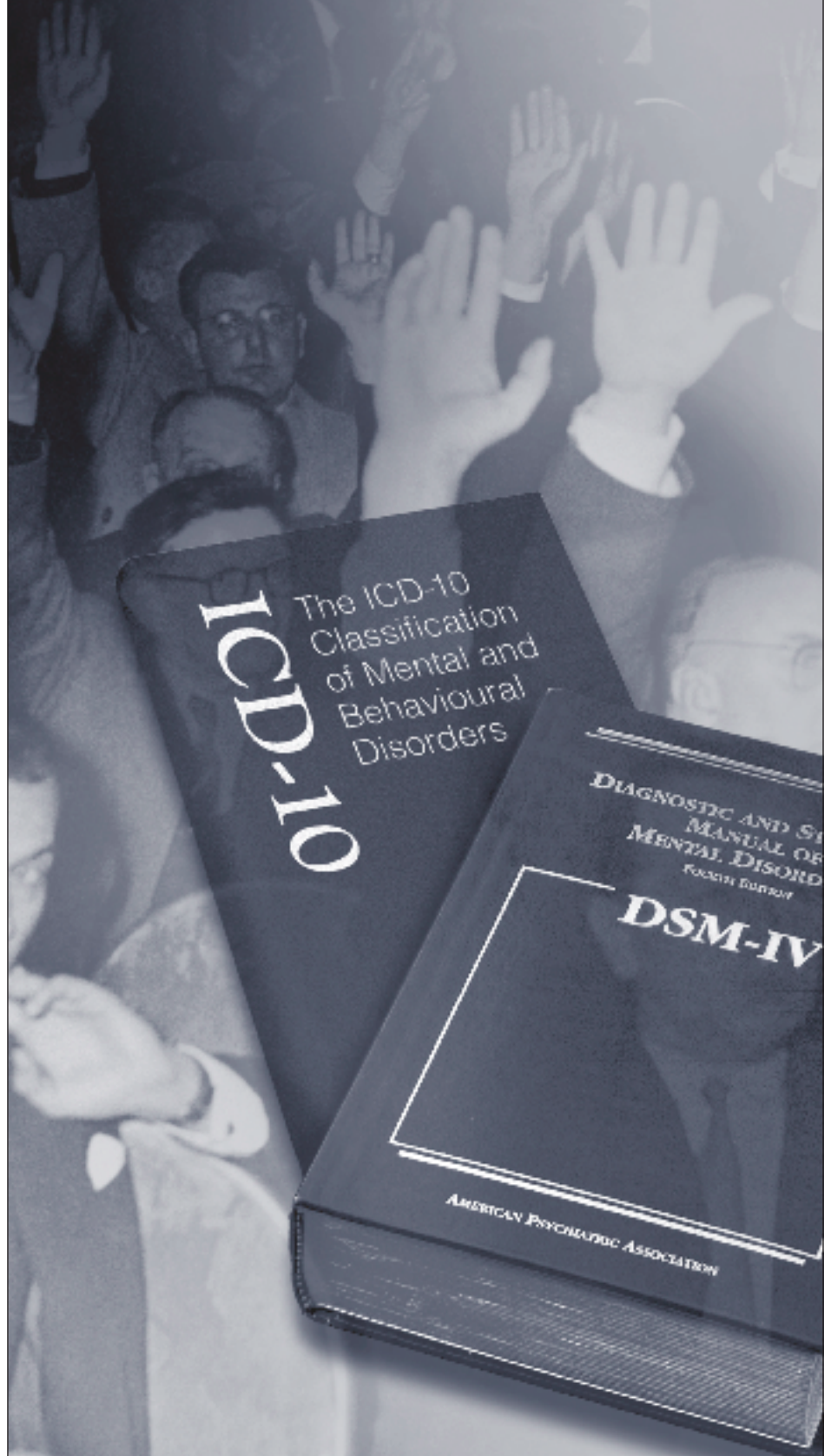
FONTOS TÉNYEK

1 A pszichiátria egyik legsikeresebb eszköze azok becsapására, akik a pszichiátriai kezeléseikért fizetnek, a *Mentális zavarok diagnosztikai és statisztikai kézikönyve (DSM)*.

2 A *DSM* tudománytalan és hamisított tünetleírásai csalást jelentenek.

3 A *DSM* a terapeuták jelszava a biztosítási visszaigénylésekre, és ez biztosítja a kulcsot a magán és kormányzati egészségbiztosítástól a dollármilliók felé.

4 Maga a *DSM* állítja, hogy nem használható bírósági célokra és nem nyújthat alapot „a »mentális zavar«, a »mentális képtelenség«, »mentális betegség« vagy a »szellemi fogyatékoság« megállapítására” jogi eljárások során. A bűntények felelősségének elbírálásakor a bírósági tárgyalásokon ennek ellenére pont ezt teszik.

Az orvosi hivatással ellentétben a pszichiátria szakmának nincsenek egyértelmű mérési eredményei, amikkel bizonyíthatnák bármely általuk mondott mentális rendellenesség vagy „betegség” létezését. Sok rendellenesség létezését szó szerint megszavazták, mindenféle tudományos alap vagy bizonyíték nélkül.

NEGYEDIK FEJEZET

„Betegségek” kitalálása – Tömeges átverés

Jogi nyelven szólva ez a csalás nemzetközi félrevezetést jelent, vagy szándékos elferdítést, hogy pénzt, jogokat, tulajdont vagy privilégiumot szerezzenek. Általánosságban e csaláson tisztességtelen ügyeket, rászedést vagy becsapást értünk.

A pszichiátria egyik legsikeresebb eszköze azok becsapására, akik a pszichiátriai kezelésért fizetnek, a *Mentális zavarok diagnosztikai és statisztikai kézikönyve (DSM)*, valamint a *Betegségek nemzetközi osztályozása (ICD-10)* című kiadvány. Mentális zavarok fejezetében a kiegészítő mentális zavarok rész.

Ahogy Herb Kutchins és Stuart A. Kirk, a *Megőrjítenek minket* szerzői mondják: „....a DSM egyik legerőteljesebb hatása a biztosítások mögé rejtőzésnek köszönhető: a DSM egy pszichoterapeuta jelszó a biztosítási igénylésekre. Depressziós vagy csak lehangolt vagy, mániákus depressziós vagy esetleg csak hullámozó hangulatú vagy, aggódsz vagy csak ingerlékeny vagy, ez nem csupán jelentésbeli kérdés; ez a kulcs a dollármilliókhöz, amely mögé a pszichoterápia, a kórházi beutalások és a gyógyszeres kezelések rejtőznek. Ez a létfontosságú kapcsolat azért létezik, mert minden mentális egészségügyi szakmabelinek listán kell vezetnie a pszichiátriai diagnosztikai elnevezést – egy pontos

kódszám kíséretében –, amikor benyújtja igényeit a biztosítási visszatérítésért.

„A DSM biztosítja a kulcsot a dollármilliókhöz, nem csupán a magánbiztosítóktól, hanem az olyan stabil kormányzati programoktól is, mint a Medicaid, a Társadalombiztosítási Rokkantsági Bevétel, a jótékonyági programok a veteránoknak és a Medicare-nek.”⁴¹

A DSM tudománytalan és hamisított tünetleírásai csalást jelentenek.

Dr. Robert F. Stuckey, a Nemzeti Orvosi Vállalkozások pszichiátriai kórházának korábbi orvosa beismeri, hogy a pszichiáterek és a kórházi személyzet abszolút zseniálisak a biztosítás megállapításában. „Amikor egy betegjelölt kapcsolatba került a kórházzal, biztosítását teljes szélességében átnézték. Amikor a beteg felvételre került, a biztosítását rendszeresen ellenőrizték, hogy megbizonyosodjanak róla, hogyan tudna a kórház ennek az irányelvnek az

„....a *Diagnosztikai és statisztikai kézikönyv (DSM)* egyik legerőteljesebb hatása a biztosítások mögé rejtőzésnek köszönhető: a *DSM* egy pszichoterapeuta jelszó a biztosítási visszatérítésre[...], ez a kulcs a dollármilliókhöz a biztosítással történő lefedettség mögött a pszichoterápia, a kórházi beutalások és a gyógyszeres kezelések számára.”

– Herb Kutchins professzor és Stuart A. Kirk, a *Megőrjítenek minket* szerzői, 1997

alapján még aznap minden lehetséges dollárt megkaparintani” – mondta Stuckey.

„A páciens olyan diagnózist kapott, amely a tőle elszedhető pénzzel azonos kategóriába esett... A kórház elsődleges szerepe – valami, ami olyan fontos, hogy emellett minden más véletlenszerű – az volt, hogy hogyan húzzanak ki minden lehetséges fillért a páciensből.”⁴²

Pszichiátriai „betegségek” árusítása

Az első Diagnosztikai és statisztikai kézikönyv (DSM)-től – amelyik 112 mentális rendellenességet sorolt fel – a legutolsóig, amely 374-et, a pszichiátriai diagnózishoz használt ismérvek a tudományos alapú betegségek paródiái. A pszichiáterek arra használják, hogy rászédjék a kórházakat, kormányokat és biztosítókat, és ezzel rossz hírt szereznek az orvostudománynak. A számlázott lista tartalmazza:

Koffein függés rendellenesség
DSM 212. oldal

Viselkedészavar
DSM 85. oldal

Nyelvi kifejezési zavar
DSM 55. oldal

Matematikai zavar
DSM 50. oldal

Írásbeli kifejezési zavar
DSM 51. oldal

Joe Sharkey, a *Bedlam* – egy könyv a pszichiátriai csalásokról – szerzője azt mondja, hogy a nyolcvanas években a pszichiáterek olyan diagnózisokat állítottak fel, amelyek megfeleltek azoknak a feltételeknek, amelyek alapján a fiatalokat is kórházba lehetett küldeni. „Azok az új diagnózisok az ő nézőpontjukból lélegzetelállítóak voltak. Vessünk csak egy pillantást a gyermeki és serdülőkori viselkedési és osztályterembeli nehézségek széles skálájára, amelyeket hivatalos kódszámokkal látnak el (biztosítás-visszatérítési kódok), és rendellenességgént állítanak be a pszichiátria klinikai bibliája, a *Diagnosztikai statisztikai kézikönyv (DSM-III-R)* alapján.”⁴³

A következő gyermekkori diagnózisok részét képezik a DSM/ICD-nek:

- Beszédartikulációs zavar
- Betűzési zavar
- Írásos kifejezésbeli zavar
- Matematikai zavar
- Dadogás
- Kommunikációs rendellenesség, egyéb módon nem részletezett
- Figyelemhiányos hiperaktív zavar
- Szembenálló dac
- Viselkedészavar
- Fonológiai zavar
- Testvérek rivalizálása
- Kezeléssel szembeni engedetlenség

Az összes eddigi zárásaként, „életfázishoz kötődő problémák.”

Gondosan egyengetve és piacra dobva a pszichiáterek által több, mint 4 évtizeden keresztül, a DSM és az ICD kemény diagnosztikai eszköznek számítanak, de nemcsak az egyéni kezelésben, hanem a gyerekfogvatartási harcokban is, a diszkriminációs ügyekben, amelyek a pszichiátriai hozzá nem értésen alapulnak, a bírósági tanúvallomásokban, az oktatásban, és így tovább. Valójában, ahol egy pszichiátriai véleményt akarnak vagy ajánlanak, ott a DSM/ICD egyre inkább elfogadott végső szóként az épelméjűség, az elmebetegség és az úgynevezett mentális betegségek fölött.

„A mi törvényes rendszerünknek azt mondták, hogy a klinikai pszichológia tudományos tárgy, hogy teóriái és módszertana érett tudomány, és a mi rendszerünk ezt el is hitte. Sajnálatos módon a klinikai pszichológiának a »tudomány« címet adták, és ez teljességgel hihetetlen.”

– Dr. Margaret Hagen, pszichológus és előadó a Bostoni Egyetemen

Felnőtteknél előforduló zavarok, amelyeket ide soroltak:

- Alvajárás zavar
- Nikotinélvonás
- Koffein-méregtelenítés/elvonás
- Alvási félelem (beleértve a verejtékes rémálomból való ébredést is)
- Rémálmom zavar

Ron Leifer New York-i pszichiáter arra figyelmeztet, hogy a pszichiáterek mindenben mentális betegséget fognak találni, holott a dolognak nincs tudományos alapja. A DSM-féle diagnosztizálást „arrogáns csalásnak” címkézi, mondván: „Olyan nagyraívó kijelentést tenni, hogy ez egy tudományos állítás, [...] veszélyes a kultúrára nézve...”⁴⁴

Ahogy a Bostoni Egyetem pszichológusa és előadója, Dr. Margaret Hagen mondja: „A törvényes rendszerünknek azt mondták, hogy a klinikai pszichológia tudományos tárgy, hogy teóriái és módszertana érett tudomány, és a mi törvényes rendszerünk el is hitte. Sajnálatos módon, a klinikai pszichológiának a »tudomány« nevet adták, és ez teljességgel hihetetlen.”

Még maga a Kézikönyv (DSM-IV) is ezt írja: „Amikor a DSM kategóriáit, kritériumait és szöveges leírásait bírósági célokra használják, akkor igen jelentős a veszély, hogy a diagnosztikai információt rosszul használják és félreértik.” Majd hozzáteszi, hogy „bírósági célokra nem elégséges pusztán létrehozni az

olyan kategóriákat, mint »mentális zavar«, »mentális képtelenség«, »mentális betegség« vagy a »szellemi fogyatékoság«, a büntetőjogi felelősség, a kompetencia vagy a beszámíthatóság elbírálása szempontjából. A felfedezett »mentális betegségek« elmebajra való hivatkozással felmentenek a bűntettek alól.

A pszichiátria számlázási bibliája a következő „rendellenességeket” sorolja fel felmentésként:

- *Pedofília*, „szokás és késztetésbeli zavar” a gyermekmoleesztálásra
- *Gyermekekkel szembeni fizikai erőszak* „problémája”
- *Gyermekekkel szembeni szexuális erőszak* „problémája”
- *Piromániás zavar*, a gyújtogatásra
- *Patológias tűzrakás*, szintén a gyújtogatásra
- *Patológias lopás*, a lopás bűncselekménye helyett

Dr. Thomas Dorman, a Kanadai és az Egyesült Királyság Királyi Orvosi Főiskola tagja, a következőket állítja: „Röviden, az egész ügylet, vagyis az, hogy pszichiátriai »betegség« kategóriákat gyártanak, melyeket közös megegyezéssel fogadnak el, majd ezeknek diagnosztikai kódokat adnak, ami társadalombiztosításilag kiszámálhatóvá teszi azokat – az egész nem más, mint egyfajta kiterjedt piszkos üzlet, ami a pszichiátriának hamis tudományos külsőt kölcsönöz. Az elkövetők természetesen a közös vályúból dézsmálnak.”⁴⁵

FONTOS TÉNYEK

I A mentális problémában szenvedő személyek és a bentlakásos pszichiátriai intézményekben lakók könnyen kihasználható célpontok: csalás, erőszak és szexuális és/vagy anyagi kihasználás szempontjából.

2 A pszichiáterek, pszichológusok, pszichoterapeuták és kórházaik teljesen elszámoltathatóak kell, hogy legyenek tőkéjükért, praktikáikért, kezeléseikért és eredményeikért.

3 Minden olyan pszichiátert vagy pszichológust, aki kliense szexuális bántalmazása miatt szakmai kivizsgáló testület elé kerül, mindig gyanúsításnak meg tisztességtelen számlázással is.

A mentális egészségügyet mindig független ügynökségeknek kell felügyelniük. A pszichiáterek és pszichológusok nem fognak annál nagyobb mértékben irányt váltani, mint ahogy egy évtizeddel az 1990-es évek beli, profit-orientált magánklinikákon történtő hatalmas csalások felfedése után tették.

ÖTÖDIK FEJEZET

Mi a teendő?

Az Egyesült Államokban megjelent oktató kézikönyv, amely a Medicare biztosítási csalásokról és visszaélésekről szól, azt tanácsolja, hogy vizsgálják meg a mentális egészségügyi szolgáltatásokban előforduló csalásokat és visszaéléseket. Erre a következő okokat adja meg: a páciensek bíznak a kezelő orvosukban/jogtanácsosukban; a mentálisan beteg személyek a visszaélések könnyű célpontjai, a pszichiátriai bentlakásos intézetekben lakókat annak kockázata fenyegeti, hogy a mentális egészségügyi gondozók kihasználják őket.

Ahogy az arkansasi főállamügyész mondta: „A fizikai kihasználás vagy a mellőzés az olyan tett vagy kudarccsal, amely érthetetlen szenvedést, nyomort, sérülést vagy bántalmakat okoz a bentlakóknak [...], bármi, az ütlegetéstől vagy erőszakos nemi közöserülettől kezdve a szükséges étel, fizikai törődés vagy orvosi figyelem visszatartásáig.

A pénzügyi visszaélés magában foglalja a bentlakó hálapénzének helytelen használatát olyan szolgáltatásokért, amelyeket a Medicaid-program már kifizetett, vagy a páciensek pénzének a felhasználása a beteg, a beteg gyámja, bizalmasa vagy ügyintézője felhatalmazása nélkül, stb.”

Más dolog, amit szintén figyelni kell, a „terápiás ülés” hosszának helytelen beállítása (egy órás üléstről szóló számla, amikor a beteg csak 20 percet kapott), egyéni konzultációs díj, amikor a páciens „csoportterápiát” kapott, számla olyan páciensnek, aki nem részesülhet „terápiában” (pl. kómában van), és külsős szerződéseseknek (terapeutáknak) kiállított számlák, amelyeket nem fed le az intézmény biztosítása. A drogok receptre történő felírását szintén érdemes megfigyelni.

Tehát, minden olyan pszichiátert vagy pszichológust, aki egy kliens szexuális bántalmazásáért szakmai kivizsgáló testület elé kerül, mindig meg kell gyanúsítani tisztességtelen számlázással is.

Mindig a külső ügynökségekre fog maradni, hogy a mentális egészségügyi rendszert kivizsgálják. A pszichiáterek és pszichológusok nem fognak jobban irányt váltani, mint tettek azt a kilencvenes években egy évtizednyi masszív csalás felfedése után a magánkézben lévő profitorientált kórházak.

„...Bárki, aki néz televíziót és olvas újságot, tudda, hogy a pszichiátriai kórházak, az általános kórházak pszichiátriai osztályai és az addikciós központok vadásznak azokra a betegekre, akiknek van biztosításuk.”

– Joe Sharkey, a *Bedlam* szerzője

A szerző Joe Sharkey mondja: „...Bárki, aki néz televíziót és olvas újságot, tudda, hogy a pszichiátriai kórházak, az általános kórházak pszichiátriai osztályai és az addikciós központok vadásznak azokra a betegekre, akiknek van biztosításuk.”

Kalifornia Egészségügyi Minisztériumának orvosi értékelési területi kézikönyve (1991) szerint – amelyet a CCHR is segített indulásakor: „A mentális egészségügy hivatásosainak [...] szakmai és jogi kötelessége felismerni pácienseiken a fizikai betegség jelenlétét [...], a fizikai betegségek okozhatnak a páciensnél mentális rendellenességet vagy rosszabbá tehetnek egy mentális rendellenességet...”⁴⁶ Valójában a pszichiátriai betegfelvételnek mintegy 40%-a feleslegessé válna, ha a pácienseket orvosilag teljesen kivizsgálnák. Ez dollárban és szenvedésben mérve óriási potenciális megtakarítást jelentene.

Végül a pszichiáterek, pszichológusok, pszichoterapeuták és kórházai teljesen elszámoltathatóak kell, hogy legyenek a tőkájukért, praktikáikért, kezeléseikért és ezek eredményeiért, vagy ugyanúgy annak hiányáért. Ez azt jelenti, hogy a bűntényeket kizárólag bíróságok előtt lehetne tárgyalni, nem pedig orvosi szék előtt.

AJÁNLÁSOK

Ajánlások

- 1 Meg kell alapozni vagy növelni kell a pszichiátriai kivizsgáló egységek számát, hogy újraéledjenek azok az alapok, amelyek a mentális egészségügyi rendszerben elsikkadtak.
- 2 Klinikai és pénzügyi átvilágításokat kell eszközölni az összes olyan állami és magán pszichiátriai intézményben, amely kormányalapból vagy biztosítási kifizetésekből kap pénzt, hogy biztosítsák elszámolási kötelezettségüket, és a páciens személyi jogainak megsértése nélkül a betegfelvétel, a kezelés és a halálesetek statisztikáinak összegyűjtését.
- 3 Legyen lista azokról az elítélt pszichiáterekről és mentális egészségügyi dolgozókról – különösen azokról, akiket szövetségi, nemzeti és nemzetközi jogi szervezetek csalásért vagy szexuális visszaélésért elítéltek és/vagy töröltek, és a rendőrségek számon tartanak –, hogy megelőzhessék, hogy bárhol a mentális egészség területén munkát vállalhassanak.
- 4 A mentális egészség területén elítélt egyetlen praktizálót sem alkalmazhat kormányzati szerv sem, különösen nem javítóintézetben, börtönben vagy iskolákban.
- 5 A DSM/ICD-t (a *Mentális zavarok* részt) ne használják kormányzati szervnél, minisztériumokban és más testületeknél, beleértve a bünygyi, oktatási és igazságszolgáltatási rendszereket is.
- 6 Legyen megalapozva a betegek és biztosítójuk számára, hogy visszatérítést kapjanak az olyan kezelésért, amelyik nem érte el az ígért eredményt vagy fejlődést, vagy bizonyítottan káros volt a páciensre nézve, ezzel biztosítsák, hogy ez inkább a kezelő és a pszichiátriai intézmény hibája, mint a kormányé vagy ügynökségeié.
- 7 A DSM/ICD szerinti 374 féle mentális zavar közül egyik sem lenne megfelelő biztosítási fedezetre, mert nincs tudományos és fizikai alapjuk. A kormányzati, bünygyi, oktatási és igazságszolgáltatási szerveknek nem lenne szabad megbízniuk a DSM vagy ICD mentális zavarokról szóló fejezetében.
- 8 Csak olyan bizonyított és működőképes gyógykezelések számára nyújtsanak pénzügyi és biztosítási fedezetet, amelyek igazolhatóan és drasztikusan javítják, illetve gyógyítják a mentális egészségügyi problémákat.

A Nemzetközi Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

A z Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért (CCHR) nevű szervezetet 1969-ben alapította a Szcientológia Egyház, hogy kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket és megtisztítsa a mentális egészségügy területét. Ma több mint 130 szervezettel dolgozik 31 országban. Tanácsadói testületében, amely az úgynevezett Megbízottakból áll, orvosok, jogászok, pedagógusok, művészek, üzletemberek, polgári és emberi jogi képviselők foglalnak helyet.

Noha a CCHR nem nyújt orvosi vagy jogi tanácsot, szorosan együttműködik és támogatja az orvosokat és az orvosi gyakorlatot. A CCHR gyakran összpontosít a pszichiátria szubjektív „diagnózisainak” tisztességtelen használatára, amelyekből hiányzik minden tudományos vagy orvosi érték, de amelyeket arra használnak, hogy milliárdokban mérhető pénzügyi haszonra tegyenek szert, főként az adófizetőktől és a biztosítóktól. E hamis diagnózisokra alapozva a pszichiáterek igazolva látják és előírják a gyakran életveszélyes kezeléseket, beleértve a tudatmódosító szereket, amelyik elfedik a személy alapvető nehézségeit és megakadályozzák gyógyulását.

A CCHR munkája összhangban áll az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatával, különösen az alábbi tételekkel, amelyeket a pszichiáterek jóformán naponta megsértenek:

„3. cikkely: Mindenkinek joga van az élethez, a szabadsághoz és a személyes biztonsághoz.

... 5. cikkely: Senkit nem lehet kitenni kínzásnak vagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító kezelésnek vagy büntetésnek.

... 7. cikkely: A törvény előtt mindenki egyenlő, és megkülönböztetés nélkül mindenkinek joga van a törvény egyenlő védelméhez.”

A pszichiátria hamis diagnózisain, megbélyegző címkéin, önkényes kényszerbeszállítási törvényein, kegyetlen, személyiséget kitörlő „kezelésein” keresztül emberek ezrei szenvednek kárt és tagadják meg tőlük legalapvetőbb emberi jogaikat.

A CCHR több száz reformot indított el és vezényelt le úgy, hogy tanúskodott törvényhozói meghallgatásokon, nyilvános meghallgatásokat tartott a pszichiátriai visszaélésekről, együttműködve a médiával, a törvényvégrehajtókkal és köztisztviselőkkel szerte a világon.

A CCHR CÉLJA

AZ ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT

kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket.

Vállvetve dolgozik együtt olyan hasonló gondolkodású csoportokkal és egyénnel, akiket a közös cél, a mentális egészségügy területének megtisztítása vezérel. Mindaddig folytatjuk e tevékenységet, amíg a pszichiátria jogsértő és kényszerítő gyakorlatai meg nem szűnnek, és az emberi jogok és a méltóság vissza nem adatnak minden embernek.

Mike Moncrief szenátor, Texas

„Az olyan szervezetek erőfeszítései, mint amilyen a CCHR, létfontosságúak annak érdekében, hogy megvédjék az egyént a visszaélésektől, ahogy Texasban és az ország egyéb területein leplezett esetek ezt bizonyítják.”

Dennis Cowan

**A mentális egészségügyben folyó
csalások felfedezője, USA:**

„Szeretnék gratulálni az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért szervezetnek azért a kitartó munkájáért, amelyet a mentális egészségügy területén folyó fondorlatos és káros praktikák felfedezésében végez. A CCHR személyzete lelkes csapat. Szakértelmük, kiadványaik és jelentéseik bárkinek eszközt nyújtanak, aki a mentális egészségügyben folyó csalásokat és e rendszer más bűnöző tevékenységeit igyekszik felderíteni. A CCHR munkája és anyagai figyelmeztetik a fogyasztókat és a nyilvánosságot a mentális egészség-

ügyben tapasztalható csalások és visszaélések mértékére, és hogy ők is könnyen ennek áldozatává válhatnak.”

Chris Brightmore

**A Metropolitan Rendőrség korábbi főfelügyelője, vezető nyomozója
Egyesült Királyság, 2002**

„Teljes mértékben tudatában vagyok annak a bűnnek, amelyre a gonosz vagy még inkább megtevesztett pszichiáterek képesek, ha tevékenységüket nem felügyelik gondosan. Ez a legfontosabb feladat, amelyet a CCHR hősieken megvalósít. 2001. májusában nagy örömmel nyitottam meg a CCHR Los Angeles-i kiállításának csalásokat bemutató részét. Miután körbejártam a kiállítást, amelyről elmondhatom, hogy az eddig látottak közül a legnagyobb benyomást keltette bennem, és a CCHR teljesítményének megvizsgálása után most már értem, hogy egyes pszichiáterek miért félnek annyira e szervezet növekvő erősödésétől.”

További információ:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telefon: (323) 467-4242 • (800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720

www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

Vagy vegye fel a kapcsolatot az Önhöz legközelebbi CCHR irodával.

Országos CCHR irodák

CCHR Ausztrália

Citizens Commission on
Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Phone: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

CCHR Ausztria

Citizens Commission on
Human Rights Austria
(Bürgerkommission für
Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Phone: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

CCHR Belgium

Citizens Commission on
Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Phone: 324-777-12494

CCHR Kanada

Citizens Commission on
Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Phone: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

CCHR Cseh Köztársaság

Obcanská komise za
lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Phone/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

CCHR Dánia

Citizens Commission on
Human Rights Denmark
(Medborgernes
Menneskerettighedskommission
—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Phone: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni.dk

CCHR Finnország

Citizens Commission on
Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

CCHR Franciaország

Citizens Commission on
Human Rights France
(Commission des Citoyens pour
les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Phone: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

CCHR Németország

Citizens Commission on
Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der
Psychiatrie gegen
Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Phone: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

CCHR Görögország

Citizens Commission on
Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

CCHR Hollandia

Citizens Commission on
Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Phone/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

CCHR Magyarország

Állampolgári Bizottság az
Emberi Jogokért Alapítvány
1461 Budapest, Pf. 182
Telefon: 36-1-342-6355
Fax: 36-1-344-4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

CCHR Izrael

Citizens Commission
on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Phone: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

CCHR Olaszország

Citizens Commission
on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i
Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

CCHR Japán

Citizens Commission on
Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Phone/Fax: 81 3 3576 1741

CCHR Lausanne, Svájc

Citizens Commission
on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour
les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Phone: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

CCHR Mexikó

Citizens Commission
on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por
los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
protegelasaludmental@yahoo.com

CCHR Monterrey, Mexikó

Citizens Commission on
Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Phone: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

CCHR Nepál

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

CCHR Új-Zéland

Citizens Commission on
Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Phone/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@xtra.co.nz

CCHR Norvégia

Citizens Commission on
Human Rights Norway
(Medborgernes
menneskerettighets-kommisjon,
MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

CCHR Oroszország

Citizens Commission on
Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Phone: 7095 518 1100

CCHR Dél-Afrika

Citizens Commission on
Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Phone: 27 11 622 2908

CCHR Spanyolország

Citizens Commission on
Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los
Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

CCHR Svédország

Citizens Commission on
Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga
Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Phone/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

CCHR Tajvan

Citizens Commission on
Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

CCHR Ticino, Svájc

Citizens Commission on
Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per
i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

CCHR Egyesült Királyság

Citizens Commission on
Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Phone: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchr.org

CCHR Zürich, Svájc

Citizens Commission on
Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Phone: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

HIVATKOZÁSOK

Hivatkozások

1. "Czech Health Care Corruption Widespread, Experts Say," *Deutsche Presse-Agentur*, 10 Oct. 2001.
2. Rob Varnon, "Health-Care Fraud Affects Billions," *Connecticut Post*, 17 May 2004.
3. Interview with New York State Dept. of Law, Medicaid Fraud Control Unit, 15 Dec. 1995, regarding 1995 health care fraud convictions; "Special Prosecutor Arrests Westchester Psychiatrist—NY State Employee—In \$8200 Medicaid Fraud," Special Prosecutor for Medicaid Fraud Control News Release, 6 Feb. 1992; Gilbert Geis, Ph.D., et. al., "Fraud and Abuse of Government Medical Benefit Programs by Psychiatrists," *American Journal of Psychiatry*, Vol. 142, No. 2, Feb. 1998, p. 231.
4. Rshinde, "Betrug auf Rezept ...," *Frankfurter Rundschau* (Germany), 7 May 2004.
5. "Taxpayers Bilked of \$175M U.S.," *The Province*, 7 Apr. 1998; Mike Steketee, "Medifraud: How Crooks Are Caught," *Sydney Morning Herald*, 6 July 1993.
6. Melissa Leong, "Doctor Ordered to Jail for Fraud," *The Toronto Star*, 7 Aug. 2002; Jane Gadd, "Therapist Cheats OHIP with Imaginary Patients," *Globe and Mail*, 12 Sept. 2000.
7. Sally Satel and Keith Humphreys, "Mind Games: The Senate's Mental Health Parity Bill Is Ill-Conceived," *The Weekly Standard*, 13 Oct. 2003.
8. Paula J. Caplan, Ph.D., *They Say You're Crazy* (Addison Wesley Publishing Company, New York, 1995), p. 234.
9. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), pp. 24–43.
10. Opening Statement of Representative Pat Schroeder, Chairwoman of the U.S. House of Representatives Select Committee on Children, Youth and Families, Apr. 1992.
11. David Montgomery, "Moncrief Testifies on Need to Combat Psychiatric Abuse," *Fort Worth Star-Telegram*, 29 Apr. 1992.
12. Joe Sharkey, *Bedlam: Greed, Profiteering, and Fraud in a Mental Health System Gone Crazy* (St. Martin's Press, New York, 1994), p. 274.
13. Michael J. Sniffen, "Charter to Settle Suit By Paying \$7 Million," *The Commercial Appeal*, Memphis, Tennessee, 19 Aug. 2000.
14. "Bad Health, Thrust and Parry," *La Regione* (Italy), 9 Dec. 1998; "Inquiry Expanding Like Oil," *Giornale Del Popolo* (Italy), 15 Dec. 1998; "Health Insurance Become Civil Part," *La Regione* (Italy), 11 Dec. 1998.
15. "Doctors Bill Medicare 'For Sex,'" *Daily Telegraph-Mirror*, 8 July 1993.
16. Natalie Sikora, "Doctor Sex, Hash Claims," *Herald Sun*, 19 Dec. 1998.
17. "Mental Health," "Significant Developments in DCIS Health Care Fraud Investigations," Internet address: <http://www.dodig.osd.mil/INV/DCIS/>, accessed: 25 June 2004.
18. "Bouwer Loses Murder Appeal," *The Press* (New Zealand), 25 June 2002.
19. "Detsky lekar? Zruda! Zavrazdil dite!" *Blesk* (Czech Republic), 13 Nov. 2003.
20. Ellen Margulies, "Doctor In Bombing Plot Gets Probation," *The Tennessean*, 13 Nov. 1993; "Psychiatrist Pleads Guilty, Gets 8 Years on Probation," *Nashville Banner*, 12 Nov. 1993.
21. President's New Freedom Commission Final Report, Goal 4, 22 July 2004, p. 11.
22. Carol A. Marbin and Jeff Testerman, "The Patient Pipeline," *St. Petersburg Times*, City Edition, 14 Nov. 1993.
23. Andrea Orr, "Big Move to Uncover Health Care Fraud," *Reuters Business Report*, 20 Aug. 1997.
24. John Jordan, "Mental Health Company to Pay \$7.8 Million Fraud Fine," *Philadelphia Business Journal*, 29 May 2002.
25. Kate Hannon, "On Trail of Medifraud," *Herald Sun*, 19 May 1997.
26. "Kanagawa mental clinic searched," *The Daily Yomiuri* (Japan), 29 Apr. 1994; "Illegal Mental Hospital," *Mainichi Daily News* (Japan), 25 Apr. 1994; "Koshikawa Kinen Hospital Had Falsified Nursing Staff Records," *The Daily Yomiuri* (Japan), 20 Oct. 1994; "Yasuda Gets 3-Year Term for Swindle," *Asahi News Service* (Japan), 15 Apr. 1998; "Former vice minister gets two years for bribery," *Japan Times Weekly International Edition*, 6–12 July 1998; *Shinano Mainichi Evening* (Japan), 31 Aug. 1998.
27. "Ex-Psychiatrist Admits Selling Prescriptions in Medicaid Fraud," *DailyFreeman.com*, 1 Apr. 2004; "Medicaid Scam Lands Local Doctor in Prison," *DailyFreeman.com*, 13 May 2004.
28. Troy Anderson, "\$1.4M Agency Misuse Alleged," *The Daily News*, 25 Sept. 2003.
29. Rael Issac and Virginia Armat, *Madness in the Streets* (The Free Press, New York, 1990), p. 98.
30. Alice Ann Love, "Medicare Finds Psychiatric Fraud," *The Associated Press*, 29 Sept. 1998.
31. "What is Fraud, Types of Health Insurance Fraud," BlueCross & BlueShield United of Wisconsin, Internet address: <http://www.healthnetconnect.net/fraud/types.html>.
32. Paul E. Garfinkel, M.D., et. al., "Boundary Violations and Personality Traits Among Psychiatrists," *Canadian Journal of Psychiatry*, Vol. 42, Sept. 1997, pp. 758–763; Norman Swan, "Crossing the Line in Doctor/Patient Relationships," *The Health Report Radio National*, 22 Mar. 2004.
33. Dr. Raj Persaud, "Sorry Honey, I Did the Shrink," *Sunday Times* (United Kingdom), 28 Mar. 1999.
34. "Psychology Under Fire," *Friehardt*, circa June/July 1996.
35. Steve Parsley, "MP Demands Answers Over Inquiry Into Jailed Doctor," *The Northern Echo*, 19 Jan. 2004; "Psychiatrist's Jail Term Cut," *YorkshireTV.com*, 20 May 2004.
36. "A 'Psych' from Dijon Condemned to 10 Years Prison for Rapes," *Le Bien public*, 31 Oct. 2002.
37. Kenneth Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
38. "Psychologist Convicted [to] Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urban* (Denmark), 25 July 2002.
39. Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News* (Utah), 12 June 1993; "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake Tribune*, 12 Feb. 1993.
40. Michele Crawshaw, "Crisispoint," *Metro*, June 1998, pp. 55–57.
41. Herb Kutchins and Stuart A. Kirk, *Making Us Crazy, DSM: The Psychiatric Bible and The Creation of Mental Disorders* (The Free Press, New York, 1997), p. 12.
42. *Op. cit.*, Joe Sharkey, *Bedlam*, pp. 215, 216.
43. *Ibid.*, p. 99.
44. Beverly Eakman, *Cloning of the American Mind: Eradicating Morality Through Education* (Huntington House Publishers, 1998), p. 96.
45. "Introducing Thomas Dorman, M.D.," Internet address: <http://www.libertyconferences.com/dorman.htm>, accessed: 27 Mar. 2002.
46. Lorrin M. Koran, *Medical Evaluation Field Manual*, Department of Psychiatry and Behavioral Sciences, Stanford University Medical Center, California, 1991, p. 4.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért

A NAGYKÖZÖNSÉG TUDATOSSÁGÁNAK EMELÉSE

A tájékoztatás létfontosságú része bármely kezdeményezésnek, amely a társadalmi hanyatlás visszafordítását célozza. A CCHR nagyon komolyan veszi e felelősséget. A CCHR internetes oldala, könyvei, hírlevelei és más kiadványai széleskörű terjesztésének köszönhetően egyre több páciens, család, szakember, törvényalkotó és számtalan más ember kap információkat a pszichiátriával

AKÖNYÖRTELEN VALÓSÁG – Ártalmas pszichiátriai „kezelések”
Jelentés és ajánlások a romboló hatású elektrosokk és pszichiátriai agysebészet gyakorlatáról

MŰVÉSZEK TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria aláássa a kreativitást
Jelentés és ajánlások a pszichiátria művészekre és a társadalomra gyakorolt káros hatásáról

PSZICHIÁTRIA – Droghokhoz köti az Ön világát
Jelentés és ajánlások napjaink pszichiátria által létrehozott drogválságával kapcsolatban

A KÖZÖSSÉG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria kényszerítő „gondoskodása”
Jelentés és ajánlások a közösségi mentális egészségügy és más kényszerítő pszichiátriai programok kudarcáról

A VALÓDIVÁLSÁG – Napjaink mentális egészségügyében
Jelentés és ajánlások a tudományosság és az eredmények hiányáról a mentális egészségügy területén
Julian Whitaker, M.D. • Anthony P. Urbanek, M.D.
Mary Jo Pagel, M.D. • Rohit Adi, M.D.

FÉLREVEZETŐ REHABILITÁCIÓ – Pszichiátriai megtévesztés a drogról
Jelentés és ajánlások a metadonnal és más ártalmas pszichiátriai „drogrehabilitációs” programokkal kapcsolatban

SKIZOFRÉNIA – A pszichiátria jövedelmező „betegsége”
Jelentés és ajánlások a komoly mentális zavarodottsággal kapcsolatos pszichiátriai hazugságokat illetően

AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria elferdíti a törvénykezést
Jelentés és ajánlások a bíróságokat és javító-nevelő szolgálatokat ért pszichiátriai és pszichológiai befolyással kapcsolatban

PSZICHIÁTRIAI MEGTÉVESZTÉS – Az orvoslás alúaknázása
Jelentés és ajánlások a pszichiátria egészségügyre kifejtett hatásáról

SZENTSÉGTELENTÁMADÁS – Pszichiátria kontra vallás
Jelentés és ajánlások a pszichiátria vallásos hitre és gyakorlatra kifejtett hatásáról

kapcsolatos igazságról és arról, hogy hatékony lépéseket lehet és kell is tenni ezzel kapcsolatban.

A CCHR kiadványai – amelyek 15 nyelven elérhetőek – bemutatják a pszichiátria káros hatását a rasszizmus, az oktatás, a nők, az igazságszolgáltatás, a drogrehabilitáció, az erkölcsök, az idősgondozás, a vallás területén és más témákban. E lista magába foglalja a következőket:

HALÁLOS KÉNYSZERÍTÉSEK – A pszichiátriai kezelések közben elkövetett tettingességek
Jelentés és ajánlások a kényszerítő intézkedések erőszakos és veszélyes használatáról az elmegyógyintézetekben

GYERMEKEK GYÓGYSZEREZÉSE – Pszichiátria: életek tönkretétele
Jelentés és ajánlások a fiatalok félrevezető pszichiátriai diagnosztizálásáról és erőltetett gyógyszereléséről

ZÚZAVAR ÉS TERRORIZMUS – A pszichiátria tevékenységének eredményeképpen
Jelentés és ajánlások a pszichiátriai eszközök és kezelések szerepéről a nemzetközi terrorizmus előidézésében

VISSZAÉLÉS AZ IDŐSEKKEL – Kegyetlen mentális egészségügyi programok
Jelentés és ajánlások az időskorúak méltatlan pszichiátriai kezeléséről

PSZICHIÁTRIAI NEMIERŐSZAK – Nők és gyermekek bántalmazása
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi rendszerben történő, páciensek ellen elkövetett szexuális bűncselekményekről

SZÉLESKÖRŰ MEGTÉVESZTÉS – A pszichiátria romlott ipara
Jelentés és ajánlások a mentális egészségügyi monopólium bűncselekményeivel kapcsolatban

RASSZIZMUS TEREMTÉSE – A pszichiátria árulása
Jelentés és ajánlások mindazon tudománytalan és gyűlöletkeltő programokkal kapcsolatban, amelyek faji konfliktusokat és népirtást idéznek elő

A FIATALSÁG TÖNKRETÉTELE – A pszichiátria fiatal elméket tesz tönkre
Jelentés és ajánlások az iskolákon belüli mentális egészségügyi felmérésekről, értékelésekről és programokról

ÁLTUDOMÁNY – A pszichiátria hamis diagnózisai
Jelentés és ajánlások a tudományosság veszélyes hiányáról a pszichiátriai diagnózisok területén

ÁLLAMPOLGÁRI BIZOTTSÁG AZ EMBERI JOGOKÉRT – A mentális egészségügy nemzetközi megfigyelő szervezete

FIGYELMEZTETÉS: Senki ne hagyjon fel semmilyen pszichiátriai szer szedésével hozzáértő (nem pszichiáter) orvos tanácsa és segítsége nélkül!

Ez a kiadvány a Szcientológusok Nemzetközi Szövetsége támogatásával jöhetett létre.

Kiadja közönségi szolgáltatásként az
Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért.

A CCHR az Egyesült Államokban non-profit, adómentes 501(c)(3) közhasznú szervezatként működik, amelyet az Amerikai Adóhivatal elismer.

FELHASZNÁLT FOTÓK: 22. oldal: Doug Menuez/Getty; Richard Cummins/Corbis.

„Minden vállalkozásban eljöhet egyszer az idő, amikor bukott tervre dobjuk ki a pénzt azzal a halvány reménnyel, hogy valamilyen visszajön, majd rájövünk, hogy egyszerűen csak rossz üzlet. Akárhogy is, a pszichiátria esetében, úgy tűnik, szó szerint kidobtuk a pénzt az ablakon. Nincs gyógymódjuk – csak egyre több rendelkezést teremtenek, több támogatást kérnek és több csalást követnek el. De a valódi veszteség nem pénzben mérhető; ezek emberi életek.”

— Jan Eastgate

*elnök, Nemzetközi Állampolgári Bizottság
az Emberi Jogokért*